

Закон о непосредном порезу са законима о продужењу разреза пореза за 1905, 1909. и 1913. годину и Законом о Пореској Управи, пореским одборима и порезницима и Пословником за Пореску Управу, 1914.

Садржај

1. Закон о непосредном порезу
2. Закон о продужењу разреза пореза за 1905 годину
3. Закон о продужењу разреза пореза за 1909 годину
4. Закон о продужењу разреза пореза за 1913 годину
5. Закон о Пореској Управи, пореским одборима и порезницима
6. Пословник за Пореску Управу

336.21
7
(492.11)(0945)

ЗАКОН

о

НЕПОСРЕДНОМ ПОРЕЗУ

СА

ЗАКОНИМА О ПРОДУЖЕЊУ РАЗРЕЗА ПОРЕЗА ЗА 1905,
1909 И 1913 ГОДИНУ И ЗАКОНОМ О ПОРЕСКОЈ УПРАВИ,
ПОРЕСКИМ ОДБОРИМА И ПОРЕЗНИЦИМА И ПОСЛОВНИКОМ
ЗА ПОРЕСКУ УПРАВУ

БЕОГРАД

ШТАМПАНО У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ
1914.

ЦЕНА 1 ДИНАР

ајде у гази штамтар бр. 2267(1)
1. јануар 1914. год.
Београд.

ЗАКОН о НЕПОСРЕДНОМ ПОРЕЗУ

СА

ЗАКОНИМА О ПРОДУЖЕЊУ РАЗРЕЗА ПОРЕЗА ЗА 1905,
1909 И 1913 ГОДИНУ И ЗАКОНОМ О ПОРЕСКОЈ УПРАВИ,
ПОРЕСКИМ ОДБОРИМА И ПОРЕЗНИЦИМА И ПОСЛОВНИКОМ
ЗА ПОРЕСКУ УПРАВУ

БЕОГРАД
ШТАМПАНО У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ
1914.

НОВА
ИЗДАЧА ПОРЕЗНОГ МОНДЕРА

ЗАКОН О НЕПОСРЕДНОМ ПОРЕЗУ О АМНИЈАЦИЈИ
И УВОДУ ПОРЕЗА НА МОНДЕР И АМНИЈАЦИЈУ
МОНДЕРА ОД АМНИЈАЦИЈЕ ПОРЕЗА ОД МОНДЕРА

Лев. бр.
38600

ПРЕГЛЕД

ЗАКОН	СТРАНА
1. Закон о непосредном порезу	5
2. Закон о продужењу разреза пореза за 1905 годину	109
3. Закон о продужењу разреза пореза за 1909 годину	115
4. Закон о продужењу разреза пореза за 1913 годину	121
5. Закон о Пореској Управи, пореским одборима и порезницима	127
6. Пословник за Пореску Управу	141

I

ЗАКОН О НЕПОСРЕДНОМ ПОРЕЗУ

Од 14. јуна 1884. год.

СА СВИМА ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА:

1. од 20. априла	1885	године,
2. » 31. октобра	1886.	»
3. » 20. децембра	1889.	»
4. » 30. марта	1891.	»
5. » 16. децембра	1896.	»
6. » 11. јула	1897.	»
7. » 11. јула	1897.	»
8. » 29. септембра	1899.	»
9. » 15. јануара	1901.	»
10. » 14. децембра	1901.	»
11. » 29. априла	1902.	»
12. » 29. јуна	1907.	»

С А Д Р Ж А Ј

СТРАНА

1. О порезу у опште	9
2. О порезу на земљишта	11
Подела земљишта	11
Количина пореза	18
Ко плаћа и где се плаћа порез	22
3. О порезу на зграде	24
Количина пореза	27
Ко плаћа и где се порез на зграде плаћа	28
4. О порезу на принос од капитала	31
5. О порезу на принос од радња и личнога рада:	
а) порез на принос од радња	39
б) порез на принос од личнога рада	48
6. О порезу на обрт	56
7. О порезу на личност	62
8. О прирезима	65
9. Опште одредбе и пријава	66
10. Порески одбор и његове дужности	73
11. Дужности надзорне пореске власти	79
12. Наплата пореза	81
13. О казнама и жалбама	92
14. О застарелости	101
15. Прелазна наређења	102

активиста. Активисти відповідають за розподіл та реалізацію проекту. Активисти відповідають за розподіл та реалізацію проекту.

О порезу у опште

Члан 1.

Порез у Србији плаћа се по одредбама овог закона:

Непосредни порез:

- 1., на земљишта;
 - 2., на зграде;
 - 3., на принос од капитала;
 - 4., на принос од радња и личнога рада;

5., на обрт у радњи; и
6., на личност.

Члан 2.

Порез се плаћа по имућности (други одељак чл. 171. Устава), а по одредбама овога закона.

Члан 3.

Плаћање пореза по овоме закону уставна је дужност свију грађана срп-

ског поданства (први одељак чл. 170. Устава).

Страни поданици,¹⁾ који су у Србији настањени најмање 3 месеца, или воде какву радњу за толико време, плаћају такође све порезе и прирезе, у колико нису нарочитим међународним уговорима од поједињих плаћања ослобођени.

Члан 4.

Ослобођење од пореза и приреза бива само у оним случајима и само на онај начин, како је овим или другим законом предвиђено и наређено (први одељак чл. 171. Устава).²⁾

Краљ и Наследник престола не плаћају порез (други одељак чл. 171. Устава). Исто тако и држава на њена добра.

¹⁾ *Финансијски закон за 1914. год.:* — Члан 46. Порез странаца који се привремено баве у земљи, а подлеже у опште плаћању пореза, као и порез лица која немају сталног места становља или се често крећу из места у место, наплаћује се громесечно у напред, а порез на личност за целу годину. Пореска књижица о плаћеном порезу за ову врсту обvezника сматра се као неопходан саставни део легитимационих докумената.

²⁾ *Закон о задругама за узајамно помагање:* — Члан 90. Имовина и доходи задруга и савеза основаних по овоме закону ослобођавају се пореза и свих приреза.

Уредба о Народном Позоришту: — Члан 145. Повластице путничких позоришта су: Џ.) Право ослобођења од пореза на предузеће, од државне и општинске таксе и таксе на објаве.

Закон о задужбинама: — Члан 20. Задужбине су ослобођене свих такса, пореза и државних приреза.

ГЛАВА ПРВА О ПОРЕЗУ НА ЗЕМЉИШТА

Члан 5.

На сва земљишта у Србији наплаћује се порез.

Б.

Подела земљишта

Члан 6.

Земљишта на која се плаћа порез по овом закону, деле се у пет редова:

а, у први ред долазе земљишта по варошима, варошицама и то: плацеви, без обзира на то, да ли на њима постоје зграде или не; даље, баште и баштованџинице;

б, у други ред спадају сва она земљишта, на којима се сеје или се може с успехом сејати кукуруз и озимо жито, или се гаји виноград, без обзира да ли су и чиме ове земље засејане или засађене, или не;

в, у трећи ред долазе сва земљишта, на којима се сеје или може да сеје кукуруз и јара жита.

Земљишта овог реда постоје на висинама, странама, бреговима и подножјима планинским.

- г, у четврти ред долазе сва земљишта, на којима се сеју само јаре стрмнине, па и од ових пшеница са несигурношћу;
- д, у пети ред долазе сва остала земљишта.

Које ће земљиште у коју класу доћи, одредиће пописне комисије, по закону о попису имовног стања, тако да у једној истој општини може бити земљишта свију напред побројаних врста, ако их у истини има.

Члан 7.

Од овога пореза ослобођавају се следећа земљишта:

- а, државна, изузимајући она, која приватни без накнаде употребљују за испашу стоке;
- б, она на којима су посланства или консулати, а сопственост су страних држава;
- в, црквене порте и гробља;
- г, болничка, школска и она земљишта, која су намењена на просветне и добротворне цели;

д, урвина, потоци, путови и реке, неупотребљиве баруштине, неприступни и ни за шта неупотребљиви кршеви;

ћ, земљишта досељеника из иностранства, за прве две године по досељењу и ступању у српско поданство, ако су та земљишта куповином или којим другим правним основом прибавили, а нису већа од 4 хектара на једну породицу. На сваки хектар преко 4 плаћаће порез по овоме закону. А ако су та земљишта добили од државе, по закону о насељавању од 3. јануара 1880. г., онда се она ослобођавају пореза за оно време, које је одређено у чл. 7. тога закона.¹⁾

е, по варошима и варошицама земљиште под зградама и окућнице до 500 кв. мет.;

ж, масе малолетне сирочади и за рад неспособна лица, ако немају никаквог другог имања, а немају више земљишта од два хектара.

¹⁾ Закон о насељавању: — Члан 7. „Насељеници се ослобођавају за три године од свију државних, окружних и среских терата, осим школског приреза; даље од војне службе у стајању војски за пет а у народној за три године. Но терете општинске морају одмах сносити а исто тако и војне дужности вршити, кад их власт на то позове по каквој ванредној потреби“.

и, земљишта под виноградима, подигнутим на издржљivoј лози, за десет година; а виногради подигнути на живоме песку, ма којом врстом винове лозе, за двадесет година;

ј, земљишта виноградска,¹⁾ на којима је винова лоза уништена филоксером, за пет година. Али ова

¹⁾ Закон о обнављању и унапређењу виноградарства:
— Члан 9. Земљишта под расадницима и виноградима подигнутим на издржљivoј лози, ослобођавају се плаћања пореза за десет година; а виногради подигнути на живоме песку ма којом врстом винове лозе, ослобођавају се од пореза за двадесет година. — Члан 10. Сопственици винограда подносише пријаве за ослобођење кад засаде најмање десет ара (1000 чокота или једна мотика). Ослобођење почиње са првом годином иза оне у којој је виноград накаламњен и рачунаће се од 1. јануара. Министар Народне Привреде овлашћује се да пропише правила о уживању ове повластице, која се, ни у ком случају, не може дати два пута за једно исто парче. — Члан 11.: Повластице у чл. 9. важије само за оне срезове и округе, који се огласе као филоксером заражени.

Правилник за извршење закона о обнављању и унапређењу виноградарства: — Члан 20. За ослобођење од пореза по члану 9. закона дужни су сви сопственици винограда или расадника поднети Министру Народне Привреде писмену пријаву. У смислу чл. 10. закона, у пријави тој треба навести: а) на ком се место налази земљиште, које је засађено издржљивом лозом, и под којим је бројем заведено у пописну књигу имања; б) колика је површина тога земљишта, и је ли оно под расадником или виноградом; в) колико је ара или хектара од тога окалемљено, јели све окалемљено, и кад је последњи пут окалемљено. На основу те пријаве Министар Народне Привреде увериће се преко комисије, састављене из порезника, као председника те комисије, затим државног економа дотичног среза, а где овога нема, руководиоца

земљишта морају се засадити издржљивом лозом; а ако се за ово време не би засадила, уписаће се

лозног расадника или путног наставника виноградарства, и председника општинског суда или његовог заменика. Комисија има да извиди: је ли пријављено земљиште засађено издржљивом лозом, и колико је и кад ова камељена, па да састави протокол у коме ће назначити: колики је део земљишта засађен издржљивом лозом по површини, служили оно за расадник или је виноград; је ли у винограду сва лоза окалемљена, и кад је камељена; у који је ред земљиште уписано у пописној књизи имања, под којим је бројем заведено, са коликом са сумом годишње то земљиште ослобођава, и је ли за текућу годину задужено порезом. Комисија ће овај протокол потписати и предати надзорној власти, а ова ће цео предмет посласти Министру Народне Привреде. За овај посао чланови комисије неће добијати никакву дигурну и награду. Наисти начин поступиће се и кад молитељ поднесе пријаву за ослобођење винограда, подигнутог на живом песку. У овом случају у пријави има се означити само: где се налази виноград, колика је површина његова, кад је засађен, и под којим је бројем заведено земљиште које је под виноградом у пописну књигу имања. Комисија затим по пријави тога саставља протокол, и преко надзорне власти шаље предмет Министру Народне Привреде. Министар Народне Привреде, по добијеном извештају, с прилогима, одлучује да ли пријавник има право на ослобођење земљишта од пореза; и ако су испуњене законске погодбе, издаје пријавнику уверење о томе, у коме ће бити назначено: величина засађеног простора, чиме је засађен, и на које се време ослобођава од пореза. За тим ће Министар Народне Привреде посласти предмет са пријавом Министарству Финансија (за Пореску Управу) ради ослобођења од пореза. На пријаву ће молитељ бити дужан прилепити таксenu марку од 0·50 динара. — Члан 22. Како ослобођење од плаћања пореза, тако и уступање земљишта под живим песком (по предходном члану 20.) сматраје се као повластица у циљу подизања винограда. Према томе, држава односно Министар Народне Привреде, преко државних економа, има право

у онај ред за плаћање пореза, у који одреди комисија; к, земљишта, која би приватни сопственици пошумили по упуту и надзору окружних шумара, за десет година, а која општине пошуме, за двадесет година.¹⁾

Члан 8.

На земљишта споменута у чл. 7. плаћа се порез чим се не употребљују

да води надзор и контролу, да ли виноградари као уживаоци ове повластице доиста, и употребљавају повластицу на оно, нашто им се даје. Ако би се у току трајања повластице ослобођења од плаћања пореза показало, да дотично земљиште није више под виноградом или расадником, оно ће се одмах оптеретити порезом према закону о порезу. Ако уступљено земљиште под живим песком не буде засађено виноградом у времену за 3 године, од дана кад је уступљено, држава ће га одузети. Одузете се и после овога рока, ако се не би употребљавало за циљ, за који је земљиште дато.

¹⁾ Закон о шумама: — Члан 65. Општине, које немају шума, или их имају мање од пет хектара, дужне су у року од пет година пошумити најмање пет хектара простора у своме атару и у пошумљеном стању одржавати. Која општина не би ово у року од пет година учинила, министар народне привреде наредиће да се тај простор о трошку дотичне општине пошуми. Ова нова пошумљена места ослобођавају се непосредне порезе на земљиште за 20 година. — Члан 79. Сопственици шума и шумских земљишта споменутих у чл. 78. под а, б. и в., придржавају се при поступању са овима прописа и ограничења, која за њих ирошише министар народне привреде, у интересу одржања шума, друмова и других баштина. Земљишта, која би, од дана кад овај закон ступи у живот, приватни сопственици пошумили по упутима и надзору окружних шумара, ослободиће се пореза на то земљиште за 10 година.

17

на ону цељ, због које су била ослобођена од пореза.

А свако земљиште, на које се порез плаћа, ослободиће се од пореза, чим се почне употребљавати на ма коју цељ, изложену у чл. 7.

Члан 9.

Земљишта засађена усевима, поврћем, воћем, виновом лозом, дуваном као и ливаде, која пострадају од елементарних непогода или дуготрајне суше, Министар Финансија може ослободити са свим, или у популарном плаћању разрезаног пореза за годину, у којој су пострадала.¹⁾

¹⁾ Распис Министра Финансија, од 12. августа 1904. год. Пр.Бр. 20575. — По чл. 9. Закона о непосредном порезу, „Земљишта засађена усевима, поврћем, воћем, виновом лозом, дуваном као и ливаде, која пострадају од елементарних непогода или дуготрајне суше, Министар Финансија може ослободити са свим, или у популарном плаћању разрезаног пореза за годину, у којој су пострадала.“

Да би се ова законска одредба свуда једнако примењivala, као и да би се избегле све излишне жалбе, на основи чл. 128. закона о порезу, прописујем ова правила за њено извршење:

1. Одмах после сваке поплаве, или друге какве елементарне непогоде, од које су пострадали усеви, воћњаци, виногради, баште, и т. д. општински ће суд, по службеној дужности, и не чекајући за то представке појединих лица, саставити списак пострадалог земљишта.

2. Списак треба да има ове рубрике:

- a. текући број;
- b. број распореда пореза бр. 6.;

В.
Количина пореза

Члан 10.

На сва земљишта, која се обрађују или обрађивати могу, осем на шуме,

- в. име и презиме сопственика земљишта;
- г. назив парцеле;
- д. број пописне књиге и ред парцеле;
- б. величина парцеле;
- е. класа земљишта;
- ж. сума разрезанога непосреднога пореза;
- з. је ли пострадала цела парцела или један њен део и колики је;
- и. са којом сумом пореза и свију приреза треба да се ослободи од пореза; и
- ј. напомена.

Све ће рубрике, осем оних под *и* и *ј* попунити општински суд.

3. Овако састављени списак општински суд послаће Пореском Одељењу да одреди комисију, која ће на лицу места извидети у колико је мери пострадало земљиште и са којом га сумом пореза и свију приреза треба ослободити.

4. Пореско Одељење овакве ће предмете сматрати као хитне и одмах ће образовати комисију, којој ће бити председник један порезник, кога одреди Одељење, а чланови: скрски економ, где га има, (по претходном одобрењу Министра Народне Привреде, — распис од 11. септембра 1910. год. Пр.Бр. 22944 —), председник општине и кмет онога села у чијем су кругу пострадали усеви. Ако је земљиште било засађено дуваном, тада ће члан комисије бити и дувански контролор.

5. Комисији је дужност да одмах изађе на лице места и прегледа сва земљишта, чији су усеви пострадали од елементарних непогода или суше, па ће сравнити добијене спискове са најеним стањем и о свему саставити записник.

6. Она ће, пре свога доласка наредити општинском суду, да о дану њеног доласка извести све своје гра-

утрине и јавне испусте, за које вреди чл. 11. и 12. овог закона, плаћа се на годину порез, према реду, у који су чланом 6. овога закона увршћена, по овој размери:

ћане, како би се овима дала прилика да се и њихово земљиште унесе у списак, ако је случајно било заборављено унети. У том ће случају комисија сва таква земљишта унети накнадно у списак, па ће и о томе саставити записник.

7. Тај први рад комисије чуваће се са њеним извештајем у Пореском Одељењу до половине месеца августа, а тада ће Одељење опет одредити комисију, као што је предвиђено под 4. Првих дана друге половине августа месеца комисија ће опет изаћи на лице места и прегледаће поново сва земљишта, која су била пострадала, па ће утврдити: да ли је које од пострадалих земљишта поново ма чим засађено или засејано, те да ли је сопственик земљишта ма колико, новим усевима, накнадио штету од раније поплаве, суше или друге какве елементарне непогоде.

Према новом најеном стању ствари, комисија ће саставити дефинитиван записник, учинити предлог Пореском Одељењу за ослобођење од пореза и своје напомене забележиће у рубрику под *ј*.

8. Када Одељење добије овај други извештај комисије, оно ће по њему донети решење о ослобођењу, по прописима из Пословника за Пореску Управу, попуниће рубрику *и* из списка, и решење своје послаће мени на одобрење најдаље до половине месеца септембра.

9. Чим Одељење добије моје одобрење одмах ће извршити ослобођење у распореду пореза за текућу годину, а општинском суду наредиће да ослобођење изврши и у пореским книжицама појединих грађана.

10. До мота одобрења по решењу Одељења, оно ће поједине грађане, чија су земљишта пострадала од елементарних непогода, поштедити од егзекутивне наплате пореза за предложену суму.

11. Овим се замењује распис од 25. јула 1897. год. Пр.Бр. 18293.

а, на земљишта првог реда по вредности 0·50 дин. $\%$.

Но ради правилне оцене вредности плацева, башта и баштovanциница, општински ће одбор сваке четврте године одредити вредност од квадратног метра и доставити Министру Финансија.

- б, на земљишта другог реда по 4 динара од хектара;
- в, на земљишта трећег реда по 3 динара од хектара;
- г, на земљишта четвртог реда по 2 динара од хектара; и
- д, на земљишта петог реда по 1 динар од хектара.

Члан 11.

Земљишта под шумом долазе у онај ред, у који долазе земљишта, на којима су оне одрасле и постоје, а плаћа се на њих пореза на годину и хектар и то:

на земљишта другог реда по 3— дин.	
» » трећег » 2— »	
» » четвртог » 1— »	
» » петог » 0·60 »	

Но на апсолутно шумска земљишта, ако се одржавају под шумом, не плаћа се порез.

Која су земљишта ове врсте, оцениће пописне комисије, о којима је реч у чл. 10. закона о попису људства и имовног стања.

Члан 12.

Утрине и јавни испусти деле се у четири врсте и на њих се плаћа у име пореза на годину и хектар:

по 2 динара, на утрине и јавне испусте, који се налазе на земљиштима другог реда;

по 1·50 дин., на оне, који се налазе на земљиштима трећег реда;

по 1 дин., на оне, који се налазе на земљиштима четвртог реда;

по 0·50 дин., на оне, који се налазе на земљиштима петог реда.

Овај порез плаћају општине, па га распоређују и наплаћују од оних, који своју стоку на општинским утринама и јавним испустима пасу, и то према броју и врсти стоке.

Где би утрине или испусти општински били тако велики, да општине не би могле да поднесу плаћање пореза на њих, општински збор ће, на предлог суда дотичне општине, донети одлуку: колико од поменутих земаља задржава за општину; а за остатак земљишта

учиниће предлог Министру Финансија, да га или прими као државну својину, или да га подели оближњим селима или општинама.

Члан 13.

Делови од хектара, ако су мањи од ара, не узимају се у рачун при оптерећивању; а они што су ар или већи од тога, оптерећују се по сразмерици величине.

Г.

Ко плаћа и где се плаћа порез

Члан 14.

Порез на земљиште плаћа онај, чије је земљиште, или онај, који њиме на основу законог пуномоћија или уговора рукује.

Члан 15.

Ако би какво лице имало земљишта на више места, оно ће порез на свако земљиште плаћати општини, где се земљиште налази. Ако сопственик не живи у Србији, плаћаће порез онај, који земљиште држи.

Ако нико не држи земљиште, нити се ко стара о њему, општина ће га издати под закуп јавним надметањем за годину

дана, па отуда наплатити порез, а вишак депоновати до пријаве сопственика.

Члан 16.

При пренашању сопствености плаћа порез за ону годину, у којој се земљиште отуђује, продајац или уступитељ, а купац или пријемник задужује се у дотичне књиге порезом тек за наступајућу годину.

Члан 17.

Власти које врше продаје земљишта, или њихов пренос оверавају, дужне су одмах о свршеној продaji или преносу да известе надзорну власт онога среза, или места, која је позвана да наплаћује порез на продато или пренето земљиште. А тапије доставља у препису како тој власти, тако и оној, где је земљиште, те оне по томе чине исправке у пописним и пореским књигама.

Члан 18.

У случају ма каквог спора око земљишта плаћа порез на спорно земљиште онај, који га држи. Но ако би наступио случај, да се нађе какво земљиште, на које нико не полаже право сопствености, а према томе неће нико ни порез

на њ да плаћа, онда се оно увршћује у државна добра, пошто је сопственик позван јавном обзнатом у новинама да се пријави и порез плаћа, па то не буде у року од године дана учинио.

Где пак више њих имају у исто време право сопствености на какво земљиште, у таквом случају одговарају држави за порез узајамно, један за све и сви за једнога.

ГЛАВА ДРУГА О ПОРЕЗУ НА ЗГРАДЕ

Члан 19.

Порез на зграде наплаћује се:
 а, на све грађевине у варошима и варошицама;
 б, на све грађевине у селима у којима су: трговачке магазе, механе, дућани, парни или водени млинови, воденице (изузимајући поточаре), стружнице, трговачки кошеви са оборима и куће, које се дају под кирију.

Члан 20.

Авлије и баште уз куће и у опште кућевни плацеви, ако се на по се не издају под кирију, или одвојено од куће

не уживају, а нису веће од 500 квадр. метара, сматрају се као саставни део зграде, и на њих се не плаћа нарочити порез. У противном случају подлеже плаћању по одредбама закона о порезу на земљиште.

Члан 21.

Као грађевине не сматрају се и према томе не наплаћује се порез на:

- а, малене шупе, које служе за оставу алата;
- б, шатре од платна, дасака или другог чега, које се подижу за неко кратко време, као: о саборима, светковинама, вашарима, логорима и т. д.;
- в, пушнице за сушење шљива.

Члан 22.

Од плаћања овог пореза ослобођавају се следеће зграде:

- а, државне без разлике, а Управе Фондова, окружне, среске и општинске само онда, кад се употребљују на службене цељи;
- б, (укинута чланом 1. закона о изменама и допунама од 31. октобра 1886. год.);

в, зграде, у којима су посланства или консулати, а сопственост су страних држава;
 г, све зграде по селима, које се не помињу у чл. 19. под б;
 д, богољоје свију вероисповести без разлике;
 ѡ, масе малолетних сирочади, као и за привреду неспособна лица, без обзира да ли су у селу или варошама, која немају никаквог другог имања, а од кирије немају већи приход од 100 динара на годину;
 е, болнице, куће за сиротињу, и све куће намењене за просветне и доброворне цељи, кад се на такве цељи у истини и употребљавају и кад се на њих не плаћа кирија; зграде стрељачких, гимнастичких и пожарних дружина с плацевима;
 ж, обори за стоку, кошеви, пивнице и подруми, као и колибе и зграде за чуваре по виноградима и пољским добрима, ако се не дају под кирију.

Члан 23.

На све зграде, поменуте у 22. члану плаћа се порез кад престану да се употребљавују на ону цељ, због које су биле

ослобођене од пореза. А свака зграда, на коју се порез плаћа, ослобођава се од пореза, кад се почне употребљавати на коју год цељ, поменуту у чл. 22.

Д.

Количина пореза

Члан 24.

Порез на зграде плаћа се од годишње кирије, коју зграда доноси или доносити може и та овако:

- 1., на кафане, механе, гостионице и у опште јавне зграде, у којима се људи скупљају ради увесељења, по 8% од годишње кирије.
- 2., на дућане, контоаре, магазе, парне или водене млинове, воденице (изузимајући поточаре),¹⁾ стружнице и трговачке зграде на оборима по 4%.
- 3., на куће за станове и на остале зграде, фабрике, купатила итд. по 3%.

Ако у суми кирије има преко целих динара и пара, онда се паре узимају као цео динар.

¹⁾ Тарифни број 92 закона о таксама: Поред такса из ТБр. 90 и 91 свака покретна воденица или ваљавица на води плаћа сваке године таксу: а.) на Дунаву и Сави Дин. 100,—, б.) на осталим рекама Дин. 50.—. Напомена. Воденице и ваљавице означене у овом тарифном броју не плаћају порез по закону о непосредном порезу.

Члан 25.

Суме које су позајмљене на зграде, имају сопственици зграда одмах пријавити надзорној власти, а ова ће, чим то сазна, прибележити у књиге о порезу на принос од капитала, назначивши у њима како име дужника и повериоца, тако и суму дуга и интереса. Ову прибелешку ставиће у књиге и порески одбор.

Члан 26.

Од интереса, на који се обвезао дужник — сопственик — или руковалац зграде да плаћа, наплаћиваће се и порез припадајући на принос од капитала, ако се у законом року овај порез од повериоца не би могао иначе наплатити. Но у том случају сопственик или руковалац куће дужан је да зајмодавцу преда признаницу државне касе, којом се потврђује да је од истог наплаћен порез на интерес позајмљеног капитала.

Б.

Ко плаћа и где се порез на зграде плаћа

Члан 27.

На све зграде, на које се порез плаћа, наплаћује се исти од сопственика или ру-

коваоца, па било да их дају под кирију, или их само уживају, или их никако и не употребљавају, или их на послетку дају коме на бесплатно уживање.

Према томе закон не признаје никакву погодбу између господара зграде и уживаоца или закупника односно плаћања пореза.

Члан 28.

Порез на зграде наплаћује се у оном месту где се зграде налазе.

Ако нико не држи зграду, нити се ко стара о њој, општина ће је дати под закуп јавним надметањем за годину дана, па отуда наплатити порез, а вишак депоновати до пријаве сопственика.

Ако пак сопственик или руковалац зграде нема у Србији сталног борављења, плаћа порез онај, који зграду ужива или под закуп држи.

Члан 29.

Сопственик зграде, или онај, који њоме рукује, дужан је да пријави, најдаље за месец дана пре распореда пореза, надзорној власти сваку битнију промену на згради, а ова саопштава то у року од 15 дана Министру Финансија.

Исто тако поступа се и кад се промени сопственик какве зграде. Те промене разводе се одмах по књигама пописним и пореским.

Члан 30.

Кад у послу пренашања сопствености ма у чему суделују државне или општинске власти, дужне су и оне то да саопштавају надлежној надзорној власти оног места, где су зграде.

Члан 31.

Сума кирије доказује се писменим исправама, које су код власти надлежно потврђене у времену, када је кирија уговорена.

Где овога не би било, порески одбор оцениће вредност кирије и према томе ће порез распоредити.

Члан 32.

Сопственици или руководаоци зграде, губе право судским путем тражити већу закупну цену од оне, коју су пријавили пореском одбору. Но и мимо тога, одбор је властан преко општинског суда позвати и саслушавати закупнике о цени, коју у име закупа плаћају.

И за наплату овога пореза вреде одредбе из чл. 18. овог закона.¹⁾

ГЛАВА ТРЕЋА О ПОРЕЗУ НА ПРИНОС ОД КАПИТАЛА

Члан 34.

Сваки који има неки новчани капитал, дужан је плаћати држави порез на принос тога капитала.

Члан 35.

Овај се порез плаћа:

- а,) на интерес што га ко има од јавних зајмова у земљи или са стране, у колико нису ослобођени нарочитим законом;
- б,) на интерес од зајмова, датих приватним лицима ма у којем виду то било;

¹⁾ Закон о уређењу Управе Фондова: — Члан 54. Управа има права да од свог неуредног дужника одузме управу над заложеним имањем. Овако одузетим имањем, Управа ће руководити или преко стараоца којега она одреди, или сама давањем под закуп. За то време, Управа има право да прибира све плодове и приходе заложеног имања, и да их употребљава на отплату неплаћене отплате и интереса, по одбитку трошкова око одржавања и чувања заложеног имања као и државне порезе и приреза, у колико је само оно њима оптерећено.

- в,) на интерес од капитала, датог на приплод, било приватним, било државним заводима³;
- г,) на ренте и права уживања, која неко има било за време живота или за неко одређено време; на приходиз фондова или каквих било завода, по тестаменту или по нетеретним уговорима.

Члан 36.

Порез овај плаћа се на целу суму ренте и принос од капитала у опште, без обзира на то: да ли се та рента и тај интерес вуче од капитала са стране или из земље, и да ли тај принос остаје у земљи или се шиље на страну.

Капитал, који неко пријави да му се у времену распореда пореза затекао, без да је дат под интерес или уложен у радњу, има се сматрати као капитал уложен у радњу, ако сопственик не изјави да ће га давати под интерес.

У првом случају удариће се на тај капитал порез по чл. 46., а у другом по чл. 38.

Члан 37.

Од плаћања овог пореза ослобођавају се:

а, приноси од хартија од вредности, који су нарочитим законима или повластицама ослобођени.¹⁾

¹⁾ *Закон о уређењу Управе Фондова:* — Члан 36. Заложнице управне сматрају се у свему као државне хартије од вредности, и ослобођене су, заједно са купонима, свију такса и дажбина. Оне ће се примати у купију на свима државним благајницама, по њиховој пуну именитој вредности.

Уговор о зајму за откуп дуванској монополији: — Члан 6. Делимпци овог зајма од десет милиона динара узлату, као и њихови погодци или отплатне суме, ослобођени су од свих каквих било такса или пореза, који постоје или који ће се увести у Србији. Краљевска Српска Влада обвешује се према томе, да ће свака исплаћивати поготке или извучене обvezнице без икаквих одбитака. Исто је тако и овај уговор ослобођен ма од сваког пореза или таксе.

Закон о конверзији државних дугова: — Члан 1. Купони и облигације ослобођени су у Србији од сваког ма каквог било садашњег или будућег пореза или ма какве таксе или дажбина. — Члан 20. Наређење овог закона о ослобођењу од пореза, такса и дажбина (последња алинеја члана 1.), као и наређење чл. 12. о плаћању, распростиру се и на лутрички зајам од 1881. год., који ће се у будуће исплаћивати са 2% т. ј. са 2 динара место 3 по комаду.

Закон о државном зајму од 1902. год.: — Члан 16. Купони и обавезнице овога зајма биће ослобођени сваког садашњег и будућег пореза, као и свих такса и дажбина у Србији, тако, да ће се купони и извучене обvezнице исплаћивати у злату без икаква одбитка.

Закон о зајму за грађење железница и за преоружање војске: — §. 2. Уговор гласи: Члан I.Овај је зајам за увек ослобођен од свих пореза и такса, садашњих и будућих у Србији, на основу овога закона о зајму.

Закон о 4½% зајму од 150,000.000 динара за грађење железница и довршење преоружања: — §. 2. Уговор овај, са закључним протоколима, који су му саставни делови, гласи: Члан 2. Ослобођење од пореза. Овај је зајам за увек ослобођен од свих пореза и такса, садашњих и будућих у Србији, и то ослобођење мора бити изрично формулисано у закону у овоме зајму.

б, страни поданици на принос од капитала што га са стране уживају; в, све установе које уживају од државе какву сталну новчану помоћ; г, јавне установе, намењене за лечење болесника или помагање сиротиње, као и школе и фондови установљени у цељи узајамног помагања раденика и њихових породица, друштва за помагање образованости, наука и вештина;¹⁾

Закон о зајму од 250,000.000 динара номиналних у злату за ликвидирање најпрешијих ратних трошкова и за најхитније државне потребе од 1913. г.: — Чл. 2. Овај уговор гласи: ...Чл. II. Ослобођења од пореза. Овај је зајам за увек ослобођен свих пореза и такса садашњих и будућих у Србији и то се ослобођење мора изрично формулисати у закону о овом зајму.

Закон о зајму Сриском Бродарском Друштву: — Члан 3. Обвезнице и купони за остварење овог зајма ослобођавају се порезом, такса и других дажбина, и изједначују се у свему са државним хартијама од вредности.

Закон о Народној Банци: — Члан 18. Пловина и доходци банчина, ослобођавају се свих пореза, такса и дажбина за време трајања концесије. Исто тако ослобођени су од такса регистри и записници банчина као и сви документи, квите и признанице банчине и њених филијала. (Закон о продужењу повластице Народној Банци I Народној Банци продужује се садашња повластица на даљих двадесет и пет година. Ово продужење рачуна се од 16. марта 1909. год. Прозиси досадашњих закона о повластици Народне Банке... остају у важности и за време овог продужења.)

¹⁾ Рударски законик: — Члан 103. ...Рударско-братинска каса ослобођава се свију државних и општинских терета.

Закон о земљорадничким и запатским задругама: — Члан 96. Задруге које не деле добит ослобођавају се порезом и свих приреза на рад, капитал и приход.

д, малолетна сирочад, као и за привреду неспособна лица, која немају никаквог другог имања, а од ренте или интереса немају већи приход од 200 динара годишње. ђ, новчани заводи који стоје под управом државних власти.

Члан 38.

На све приносе од капитала, што их појединци, по једној или више исправа, вуку на име интереса, наплаћује се, у име пореза, 6% на годину; а на приносе од капитала (дивиденде), уплаћених код поједињих новчаних установа, на које се, по члану 56. закона, наплаћује порез на принос од радње, неће се овај порез наплаћивати.

Овотико наплаћиваће се на приносе, који, по једној или више исправа (облигација, признаница, итд.), не прелазе суму од 2.500 динара на годину.

Ако, пак, принос овај износи годишње више од 2.500 динара, онда ће се порез наплаћивати, на сваку даљу стотину динара, још по 0.10% (10 парара); али тако, да највећа стопа пореза буде 10%.

Кад се у исправама, као што су: облигације, признанице, менице, не означају принос, — узима се да је принос 6% годишње.

Код исправа по којима се нема од куд да наплати од дужника дужна сума, и то се докаже уверењем надлежне државне власти, неће се овај порез наплаћивати.

Но ако доцније дужник дође до имовине (наслеђем, зарадом или којим другим начином) и настане могућност да се наплати дужна сума, — наплатиће се припадајући порез.

Члан 39.

Наплата пореза вршиће се по следећим одредбама:

- а, сваки онај, који вуче какав принос од капитала, без обзира на то чији је капитал — плаћа порез;
- б, сви новчани заводи (приватни и државни) при исплати суме или интереса на суме, које су им давате на приплод, наплатиће и не-посредан порез, са државним привредима, који држави припада по чл. 38. овога закона, и исти послати дотичном пореском одељењу, и то у оној монети, у којој је сума, на коју се интерес плаћа;
- в, где су заводи тако установљени, да се корист с времена на време

капиталише, ако се на захтев дотичног лица не дигне, ту ће управа завода бити дужна да на овај принос, при самом укупиталисању или исплати, порез наплати;

г, код осигуравајућих и њима подобних завода, који примају улоге од појединача да себи или другима осигурају какав капитал или ренту, управа ће, или њен заступник (агент), на уложену суму, ако ова вуче какав интерес, наплатити порез на тај интерес, било при самом примању овог интереса, било при његовом укупиталисању.

Члан 40.

На принос од новаца или капитала, што је који уз жену добио, или на принос од децијег капитала, плаћа порез муж, односно отац.

На принос од капитала масених и правних лица, исплаћује порез тутор или старалац или руковалац.

На капитални принос друштвених установа и фондова одговара за порез управник тих заводова, председник или руковалац у опште.

Члан 41.

Порез на принос од капитала плаћа се у месту, где живи онај, који подлежи плаћању овог пореза. Према томе, дужан је сваки да пријави месном пореском одбору свој целокупан принос од капитала.

Члан 42.

Свака земаљска власт као и сви јавни или приватни заступници, дужни су да пријаве надзорној власти сваку промену или покрет капитала, у коме они суделују. Пријаву ову чине надзорној власти онога места, где се промена или покрет капитала обавља, а ова власт то доставља надзорној власти онога места, где живи онај, који подлежи плаћању овог пореза.

Члан 43.

Код облигација, меница, уговора, признаница, срећака, обвезница и т. п. дужне су све власти, као и јавни и приватни заступници, да пријаве по одредбама претходног члана надзорној власти дан, кад је овака исправа издата; име повериоца и дужника, суму капитала и уговореног интереса и време исплате.

Члан 44.

Ако неко има на више места примања која подлеже плаћању пореза, дужан ће

бити да на сва та примања плати порез у месту, где стално или обично борави.

ГЛАВА ЧЕТВРТА О ПОРЕЗУ НА ПРИНОС ОД РАДЊА И ЛИЧНОГА РАДА

Члан 45.

Порез на принос од радње и личнога рада плаћају сви они, који до тога приноса долазе, улажући у посао, којим се баве, било било туђ капитал; било своју било туђу умну или телесну снагу, без обзира на то, да ли стално или привремено дотични посао раде.

a) Порез на принос од радња.

Члан 46.

Овај порез плаћају на чист принос од својих радња они обавезници из чл. 45. овога закона, који се баве: о трговању са земаљским или страним производима, о индустрији или занатима, који раде грађевинарске, лиферантске, апотекарске, банкарске, мењачке, пиварске и све остале радње и занимања.

Члан 47.

Овај порез не плаћају:

а.) Земљорадничке и занатске задруге, које постоје на основу закона о

- земљорадничким и занатским за-
другама;
- б.) Пољопривредници, у колико сами продају производе своје властите привреде;
 - в.) Они који домаћим рукодејем (домаћа индустрија) зарађују себи издржавање;
 - г.) Они, који су законима или угово-
рима ослобођени; али филијали
фабрика или њихова стоваришта,
кад су ова последња ван круга
фабрика, које су ослобођене кон-
цесијама од плаћања непосредног
пореза, подлеже плаћању пореза
по овом закону;
 - д.) Сопственици рударских преду-
зећа; и
 - ђ.) Малопродајци дувана, продавци
таксених марака и таксених хар-
тија и продавци срећака Класне
Лутрије.

Члан 48.

Принос друштава и удружења са ци-
љевима културним, моралним или добро-
творним, од општега значаја, може Ми-
нистар Финансија ослободити, са свим
или делимице, привремено или стално,

од плаћања овога пореза. О овом осло-
бођењу решава Министар Финансија по
саслушању Пореске Управе.

Члан 49.

Сви обавезници, који по члану 46.
овог закона, подлеже плаћању пореза
на принос, плаћају овај порез на све
оно, што им приносе њихове радње и
занимања, па било да су ове сталне или
привремене, по одбитку:

- а.) Кирије за локале, у којима радње
или занимања обављају, без обзира
на то, да ли су то њихови локали
или су под закуп узети; а ако ови
локали служе у исто време и за
станове, или ако су саставни део
зграда, где се обавезници са ста-
ном налазе, а кирија уговором није
понаособно одређена, узеће се од
целокупне кирије најмање $\frac{1}{3}$, као
вредност кирије стана;
- б.) Сталних плата и надница спомо-
нога особља по радњама и зани-
мањима;
- в.) Трошкова, везаних с радњама и
занимањима, као: за огрев, освет-
љење, поштарину и т. д.; но ко-
личина ових трошкова, у колико

се пуноважним билансом не докаже, цениће се по одредбама овог закона; и

г.) Обичног процента амортизације објекта (намештаја, прибора и т. д.), што се у радњи налази, па и зграда, ако су ове сопственост ималаца радња.

Код новчаних завода имају се за порез одбити од укупнога приноса, сем горе означених суме, још и суме камате на улоге.

Код осигуравајућих друштава, узимаће се као укупни принос све оно, што је на име премија, уплаћено у току минуле године, па ће се, за порез, одбијати, сем горе означених суме, још и половина суме, исплаћене по полицама у тој години.

Члан 50.

Ко од обавезника, из чл. 45. и 46. овога закона, има трговачке књиге, ту ће извод (биланс) из тих књига, прописаних трговачким законом и судски потврђених и уредно вођених, бити меродаван доказ о чистом приносу. А истинитост биланса, ако то Пореска Управа за потребно нађе, може се доказивати

и самом клетвом подносиоца биланса, пред свештеником.

Члан 51.

Код радња и занимања, која сваке године полажу јаван рачун о своме раду, закључни рачуни добитка и губитка, на дан 31. децембра минуле године, одобрени годишњим скупом, биће меродавни за одређивање пореза на чисти принос у текућој години.

Члан 52.

Код радња и занимања, која се капиталом обављају, а у којима се не воде трговачке књиге или се воде, па обавезник неће да поднесе извод (биланс), узимаће се, за основицу израчунавања годишњег приноса, капитал уложен у радњу.¹⁾

У том случају узеће се, начином предвиђеним чл. 55. овог закона, да целокупни капитал може донети годишње приноса 8—20%, а код апотекарских радња и занимања 20—40%.

¹⁾ Према извештају финансијског одбора Народне Скупштине од 9. јануара 1901. год. у „капитал, уложен у радњу“, има се разумети „како сопствени капитал тако и кредитом повучени.“

Где се, пак, према природи извесних радња и занимања, годишњи принос не може с лакоћом одредити према капиталу (као код радња: цигљарских, крећарских, камењарских хтд.), ту ће се принос изналазити према целокупном годишњем обрту радња и занимања.

При оцени обрта узеће се нарочито у обзир: обим послова што се у радњи обављају, обични проценат добити, коју она доноси или доносити може. Код изнађеног обрта узеће се да обавезник може имати годишњега приноса 5—15%.

Код извозничких радња, које не воде трговачке књиге, или их воде, па обавезници неће да поднесу извод (билианс), изналазиће се принос свагда само према обрту радње који може доносити годишње тога приноса 1—3%.

Члан 53.

Код оних радња, у којима има радника и помагача, али се послови обављају без капитала или са незнاتним капиталом, па се чисти приноси, у времену разреза, не дају унапред тачно одредити, узеће се у рачун и оцену: плате и наднице помоћника и радника; вредност годишње кирије за локале, у којима се радње и занимања обављају;

радна способност машина, справа итд., што се ту налази; вредност израђених предмета, ако их и у колико има; и вредност материјала за рад, што се на месту буде нашао, па ће се све то сабрати и од збира узети као принос годишње 6—16%.

Пошто се у два маха овим начином утврди принос од ових радња и занимања, приликом трећега и сваког даљег његовог изналажења код ових радња и занимања, узимаће се као њихов чисти принос, просечни принос двеју минулих година.

Члан 54.

Код предузимачких и грађевинарских радња и занимања изналазиће се чисти принос према уговореној вредности предузетих грађевина, па ће се узимати, да те радње могу доносити на име приноса 5—15% годишње од уговорених вредности.

Члан 55.

Да у бисе случајевима из чл. 52., 53. и 54. овога закона, правилно могоа одређивати принос, па по томе и порез тачно распоређивати, Пореска Управа ће увек, по саслушању Управе Трговач-

ког Удружења, односно одбора, еснафа, као и грађевинара, одређивати, да ли ће се код појединих категорија радња и занимања из чл. 52. овог закона, принос изналазити по капиталу или по обрту, и колика ће се где стопа, од оних што су предвиђене чл. 52. и 53., примењивати.

Оно што Пореска Управа буде овим начином утврдила, биће обавезно и свагда ће се у облику нарочитих прегледа објављивати благовремено у службеним новинама.

Члан 56.

На принос свију предузећа и занимања, порез се наплаћује процентно и то:

I. Код приноса од радња и занимања трговачких без разлике, као и индустриских, банкарских и мењачких, предузећачких; даље, од радња разних акционарских друштава и свих осталих радња и занимања, по озузетку оних под II обележених:

До 2000	$= 3\cdot5\%$
Од 2001— 4000	$= 4\%$
» 4001— 6000	$= 4\cdot5\%$
» 6001—10000	$= 5\%$
» 10001—15000	$= 5\cdot5\%$

Од 15001—20000	$= 6\%$
» 20001—25000	$= 6\cdot5\%$
Преко 25000—	$= 7\%$

II. Код приноса од предузећа и занимања извозничких, занатских и некојих ситнијих радња и занимања, за дневне животне намирнице (ашчије, пижари итд.):

До 1000	$= 2\%$
Од 1001— 2500	$= 2\cdot5\%$
» 2501— 4000	$= 3\%$
» 4001— 6000	$= 3\cdot5\%$
» 6001— 8000	$= 4\%$
» 8001—10000	$= 4\cdot5\%$
Преко 10000—	$= 5\%$

Ако занатлија, поред својих занатских рукотворина, купује и препродаје готове и прерађене предмете, са плаћањем пореза долази у I группу овог наређења.

Ни један обавезник не може плаћати годишње мање пореза на принос од радње од 15 динара годишње.

Обавезници, пак, који се баве куповином и препрдавањем стоке на тржиштима и вишарима, не могу плаћати мање од 60 динара годишње сваки.

Радње и занимања, што су редовно сваке године дужна полагати јаван рачун

о своме раду, не могу плаћати мање пореза на принос од 250 динара годишње; а осигуравајућа друштва не мање од 750 динара.

б.) Порез на принос од личнога рада

Члан 57.

Порез овај плаћа се на целокупну суму годишњега приноса, што обавезнику придолази од његовог личног рада.

Члан 58.

Од овог пореза ослобођавају се:

- а, умни раденици и раденице испод шеснаесте године старости и телесни раденици и раденице испод осамнаесте године, без обзира на величину зараде, коју би имали;
- б, умни и телесни раденици и раденице, којима зарада не би била већа од шесет пара дин. на дан, ако су у небрачном стању и немају никога од родбине на издржавању;
- в, умни и телесни раденици оба пола, ако су у брачном стању, па им зарада не би била већа од једног динара на дан;

г, умни и телесни раденици оба пола, ако су у небрачном стању, али би имали на издржавању слабомоћну и за привреду неспособну родбину, као: оца, матер, браћу, сестре, децу из незаконитог брака и т. д., па им зарада не би била већа од једног и по дин. на дан;

д, телесни раденици оба пола, ако би више од два месеца, и умни раденици оба пола, ако би више од три месеца непрекидно боловали, или се за толико налазе у војсци, или на издржавању какве кривичне осуде, ослобођавају се пореза за полгође у коме су за толико били удаљени од рада; а ако би први раденици више од три месеца, а други више од четири месеца, горњим узроцима били спречени од посла, ослобођавају се пореза за целу ту годину;

ђ, умни и телесни раденици оба пола, ако на послу, или у болестима телесно тако онеспособе, да услед тога њихова зарада буде мања од оне, коју су пре тога губитка имали, платиће порез на половину зараде, коју у таквом стању буду имали;

е, телесни раденици кад наврше шест година живота, не плаћају више овај порез; и

ж, лица која уживају пенсију или издржавање, било из државне блајне или ма с које стране, ако немају више од 30 динара на месец пензије или издржања.

У свима овим случајевима ова изузетка чине се само тада, ако је зарада или приход једини доходак радеников.

и, раденици рударских предузећа у опште, који су чланови братимске касе; и

ј, књижевници — писци књижевних дела.

Члан 59.

Умни раденици деле се у две групе:

I. група

У ову групу спадају раденици оба пола, који под платом служе: државу, округ, срез и општину.

Они се деле у два реда:

А. У први ред иду раденици, који се као послуга сматрају, као што су: жандарми, пандури, чувари, стражари, послужитељи и сви други њима подобни.

Они плаћају 1% од своје годишње зараде.

Б. У други ред долазе:

а, они који се гласањем бирају, као што су: кметови, општински писари и њима подобни;

б, они који се претписом постављају, као што су: учитељи, учитељице и особље народног позоришта, практиканти, дијурнисте и њима подобни;

в, они раденици оба пола, који се указом постављају и отпуштају, као и пенсионари; и

г, они раденици оба пола, који су у служби приватних лица или јавних корпорација, банака, установа, надлежава итд., као што су: управници, књиговође, пуномоћници, агенти, сензали и њима подобни;

д, свештеници.

Они плаћају:

До	1000	динара	1,5%
Од 1001 до 1500	»		1,8%
» 1501 » 2000	»		2%
» 2001 » 2500	»		2,2%
» 2501 » 3000	»		2,5%
» 3001 » 3500	»		2,8%
» 3501 » 4000	»		3,2%

4*

Од 4001	до 5000	динара	$3,5\%$
» 5001	» 6000	»	4%
» 6001	» 7000	»	$4,5\%$
» 7001	» 8000	»	5%
» 8001	» 9000	»	$5,5\%$
» 9001	» 10000	»	6%
» 10001	» 12000	»	7%
Преко 12.000 динара		»	8%

Сви додаци, који иду уз плату, узимају се у рачун при оптерећењу пореза.

II. група

У ову групу спадају они раденици, који раде на своју руку самостално.

Они се деле у два реда:

У први ред иду вештаци, приватни наставници, новинари, штампари, бабице и њима подобни. Они плаћају на њихову годишњу зараду:

До	2000	динара	$1,5\%$
Од 2001	до 3000	»	$1,8\%$
» 3001	» 4000	»	2%
» 4001	» 5000	»	$2,5\%$
» 5001	» 6000	»	3%
» 6001	» 7000	»	$3,5\%$
» 7001	» 8000	»	4%
Преко ове суме по		»	$4,5\%$

У други ред спадају: адвокати, лекари, апотекари и њима подобни.

На њихову годишњу зараду они плаћају:

До	3000	динара	3%
Од 3001	до 4000	»	4%
» 4001	» 6000	»	5%
» 6001	» 7000	»	6%
» 7001	» 8000	»	7%
Преко 8000 по		»	8%

Члан 60.

Телесни раденици деле се у две групе:

I. група

У ову групу иду: слуге, слушкиње, пољопривредни надничари, као што су: копачи, косачи, кутиоци, жетеоци, беражи и њима подобни; надничари по варошима, као што су: секираши, тестераши, амали и њима подобни; надничари на води, као што су: лађари, чамџије, скелечије и сви други раденици и раденице са несталном зарадом и неизвесним радом.

Сви они од своје годишње зараде плаћају $0,60\%$.

Но од овога плаћања изузимају се они надничари, који у својим општинама плаћају ма колико пореза по распореду.

II. група

У ову групу спадају радници фабрич-ких и у опште индустриских предузећа са сталнијом зарадом и постојанијим радом, као што су радње рудокопске, млинарске, стружничке, железничке, паробродске и њима подобне; радње фабричке, као што су: фабрика сапуна, чохе, стакла, туткала, цемента, дувана, карата, сода-воде, и све друге које постоје или постојати могу, као и раденици свију заната у земљи, ако ови последњи не раде са уложеним капиталом.

Они плаћају од своје годишње зараде $0,7\%$.

Члан 61.

Зарада телесних раденика и раденица, ако је примају од државе, у колико и она предузима фабричка, индустриска и занатлиска предузећа, оптерећиваће се са једним десетим делом више од оних раденика, који раде у приватним предузећима.

Ако се уз плату, ајлук или зараду ужива и какав додатак, као на пр.: у храни, оделу, огреву, осветљењу, прању, послузи, новцу и т. д. порез и на те зараде повећаће се са једним десетим делом, за разлику од оних, који имају то-

лику зараду као и ови, али немају тих додатака.

Члан 62.

Случајни приходи, који стоје у свези са јавном службом, као што су туторске и поротничке награде, дневница изборних судија, накнада сведоцима по парницима кривичним и грађанским итд., не узимају се у рачун при оптерећењу порезом.

Члан 63.

Зачиновнике, званичнике и сва остала лица, изложена у чл. 59. и 60., одговорни су за порез старешине надлештава и завода у коме служе и плату примају, газде, мајстори, руковође, и у опште они који исплаћују плату или зараду ономе, који подлежи плаћању пореза.

Члан 64.

О лицима која плаћају порез по чл. 60. водиће рачуна порески надзорник¹⁾ а у томе су дужне да га помажу све државне и општинске власти, које с њим дођу у службени додир.

¹⁾ Види члан 129. овога закона.

Члан 65.

Сви они, који су по чл. 63. одговорни за наплату пореза од својих млађих, дужни су да их благовремено јаве месном пореском одбору. А кад слуга, калфа или у опште млађи напусти своје место, на коме је за време распореда био, дужан је газда, код кога је тада био, јавити то надзорној власти, јер ће у противном случају одговарати за порез свога млађега.

ГЛАВА ПЕТА О ПОРЕЗУ НА ОБРТ

Члан 66.

Све радње трговачке, индустриске, шпекултивне, лиферантске, и у опште које се капиталом на добит покрећу и одржавају, плаћају, поред пореза на капитал, и порез на обрт.

Порез овај дели се: на порез, који се одређује према обрту или вредности робе и на порез, који се одређује према годишњој закупној цени — кирији.

У прву групу долазе: све радње трговачке, шпекултивне, предузимачке, лиферантске арендаторске, грађевинарске, дрварске, банкарске, мењачке, и т. д.

У другу групу долазе: индустриске (млинарске, пиварске, стругарске, цигларске, камењарске и друга фабричка предузећа), баштованџиске, деликатеске, пекарске, хлебарске, ликерџиске, механске и у опште јавне радње у зградама, у којима се људи скупљају ради увесељења.

Члан 67.

Овај порез плаћају:

а, радње баштованџиске и индустриске (као пиварске и т. д.), деликатеске, посластичарске, пекарске, хлебарске, ашчишке, ликерџиске, механске, кафеџиске, гостионичарске и њима сличне, као и купатила парна и на води по 4% од годишње закупне цене, кирије или аренде оне земље, где се радња обавља;

б) покретни млинови и покретне воденице на Сави и Дунаву, по 100 динара годишње. На Морави, Дрини и другим рекама прве врсте по 60, а друге по 40 динара.¹⁾

б, трговачке и све шпекултивне радње, које са прерађевинама раде,

¹⁾ Види ТБр. 92 закона о таксама, који је поменут код тач. 2 члана 24 овога закона.

према годишњем обрту своје радње или вредности своје робе по 7%; в, трговинске и шпекултивне радње, које са сировином раде, као и радње: лиферантске, предузимачке, арендаторске, грађевинске и дрварске по 1% према годишњем обрту;

г, банкарске и мењачке радње акционарских друштава: прве врсте по 3000 динара; друге врсте по 2000 динара; треће врсте по 1000 динара;

Акционарске штедионице, за друге и остали новчани заводи, који се не баве шпекулисањем на берзи, и немају мењачнице, не плаћају овај порез.

д, банкарске и мењачке радње неакционарске: прве врсте по 1000 динара, а друге врсте по 600 динара годишње.

Ако, пак, сопственици истих, послове своје не обављају на Берзи: прве врсте по 200 динара, а друге врсте по 100 динара годишње.

У коју ће врсту која од ових радња доћи, одређује пореско одељење. ђ, мале приватне банке и лица која стално упражњавају изајмодавачке

послове по исправама са кратким роковима, или купују за новац земаљске производе на зелен: у Београду по 2000, а у унутрашњости по 1000 динара годишње.

Овамо не спадају они, који својим суграђанима чине позајмице у храни.

е, све јавне лифераџије и предузења за рачун државни или општински, путем јавног надметања или писмених понуда (оферата) плаћају 1% од уговорене суме.

ж, радње по сеоским дућанима: по 1% од годишњег обрта. Но ни један дућан сеоски не може платити мање од 50 дин.

Оне радње из тачке б и в овога члана које прерађевину или сировину увозе са стране или извозе из земље, плаћају порез на царинарницама при увозу и извозу.

Да се ова пореза према годишњем обрту наплати, сваки који неку од по-менутих радња има, дужан ће бити да пореском одбору сам пријави количину свега годишњег обрта. Ако би одбор имао основа да посумња у истинитост пријаве, он може тражити, да пријавник својим књигама докаже истинитост

своје пријаве. Ако он књигама не би хтео или не би могао доказати, одбор ће сам према приликама оценити величину годишњег обрта дотичног лица. Изводи из књига царинских о увозу и извозу биће при томе меродавни.

И ова пореза од обрта наплаћује се свака четири месеца¹⁾ у колико се он не наплаћује на царинарници, а од лица која немају у Србији сталну радњу, већ се периодично каквом трговином, шпекулацијом, лиферацијом или предузимачком радњом баве, наплаћиваће се порез у оном времену, кад радње отпочну.

Члан 68.

Када сам сопственик обавља коју од радња, поменутих у претходном члану, плаћа: непосредан порез на зграду и обртан порез према вредности кирије од зграде, т. ј. ако нема никаквог капитала уложеног у тој радњи, а ако га има, тада и непосредан порез на уложени капитал. Даје ли је под закуп, закупник ће плаћати непосредан порез на зараду, по првом реду II групе чл. 59. и порез на обрт, а ако има уложеног капитала,

¹⁾ Види члан 106 овога закона.

тада само на капитал и обртан порез, према годишњој закупној цени. Сопственик, пак плаћаће тада само непосредан порез на зграду, према уговореној закупној годишњој цени, по чл. 24. овога закона.

Члан 69.

Овај обртни и допуњујући порез не ће се узимати у рачун при распореду за лични порез, нити ма за који прирез, сем државног.

Члан 70.

Од плаћања обртног пореза ослобођавају се:

1. Занатлиске радње и сви њихови занатлиски предмети.
2. Рударске радње и њихови предмети.
3. Мануфактурне и колонијалне радње, које на ситно раде, а робу своју саме не увозе са стране и не извозе из земље, већ добављају и распродају у самој земљи.
4. Машине и машински делови, који служе за подизање и одржавање индустријских радња и пољопривреде, кад их увозе сопственици техничких радња.

5. Приватни потрошачи, који добављају ствари и остале потребе за своју личну употребу, кад то докажу потребним уверењима и одобри Министар Финансија. У личну употребу не улази материјал за подизање и улешавање зграда и имања, а тако исто ни намештај и остале потребе за јавне и отворене радње.
6. Земаљске фабричке израђевине, кад се извозе из земље.
7. Ваљавице, воденице, суваче, ветрењаче и т. д.
8. Књиге и часописи научни и забавни, било на српском или којем страним језику, при увозу или извозу.¹⁾

ГЛАВА ШЕСТА О ПОРЕЗУ НА ЛИЧНОСТ

Члан 71.

Сваки становник Србије од 21. године плаћа лични порез.

¹⁾ Закон о олакшицама и правима, датим српском друштву „Црвеног Крста“: — Члан III. Набавке друштве из иностранства и пошиљке друштву са стране подлеже плаћању царине, обртног пореза и месних или општинских дажбина.

И женске, које имају самосталну радњу или приход, плаћају лични порез. Но удата жена, чије имање ужива муж, не плаћа никакав, па ни лични порез, али је муж дужан да пријави имање своје жене и да плати на њега порез као да је његово, према ћему ће се — разуме се — и његов лични порез одређивати.

Члан 72.

Лични порез плаћа се с главе на главу по 6 динара; и на сваки динар непосредног пореза наплаћиваће се по пет пара.

Члан 73.

Где је имање задружно, па с тога плаћање непосредних пореза пада само на старешине задруга, ту ће лични порез 5% плаћати старешине задруга, а остали задругари само свој лични порез по 6 динара с главе на главу.

Члан 74.

Од овога пореза (6 динара с главе на главу) ослобођавају се:

- а, они, који нису пунолетни;
- б, они, који пређу 60 година живота;
- в, страни посланици, консулси и њихови чиновници, ако нису српски поданици;

- г, војници сталнога кадра, погранични стражари и жандарми до наредника закључно;
- д, ћаци по школама;
- ђ, судски осуђеници на затвор, заточење или робију, за све време издржања тих осуда, ако је оно дуже од године дана;
- е, лица, оглашена инвалидским судом за потпуне инвалиде;
- ж. лица потпуно неспособна за рад, која осталог непосредног пореза плаћају испод 20 динара годишње; и
- з, женскиње, којима је једино издржавање удовичка пензија, и женскиње, које немају самосталне радње и немају већег прихода од 500 динара годишње.

Члан 75.

Све молбе за ослобођење од личног пореза подносе се, са потребним доказима, пореском одбору у року, предвиђеном у чл. 78. овога закона. Порески одбор по њима доноси своје одлуке и оне, за које нађе да има места ослобођењу, не задужује личним порезом, а своју одлуку шаље Министру Финансија на решење.

Молбе, поднесене после свршеног разреза, сматраје се као неблаговремене и слаће се Министру Финансија, који ће наређивати ослобођење за наступајућу годину.

ГЛАВА СЕДМА О ПРИРЕЗИМА

Члан 76.

На сваки динар пореза наплаћује се по 75 пара динарских у име сталног државног приреза.¹⁾

¹⁾ Осем сталнога државнога приреза распоређују се још и ови прирези:

I. Прирез 5% за „ремонтски фонд“, по чл. 72. закона о устројству војске. — Овај прирез не плаћају: дејствијелни официри, војни ветеринари, апотекари и капелници мизике и сви војно-административни чиновници и службеници, који дејствително при војсци и војним надлежностима служе; резервни официри и вонацији свију позива народне војске, који имају и држе у свако доба потребне војне са прибором;

II. Прирез 5% за војене грађевине, по чл. 73. закона о устројству војске, у вези са чл. 5. закона о грађењу и екслоатацији нових железница;

III. Прирез 7% за грађење нових железница, по чл. 5. закона о грађењу и екслоатацији нових железница;

IV. Прирез жандармеријски;

V. Прирез школски.

Ова се два последња приреза одређују сваке године државним буџетом.

VI. Мостарински прирез по 20 пара динарских с главе на главу, по чл. 2. закона о слободном прелазу на мостовима.

Уз непосредан порез распоређује се, по чл. 2. закона о устројству војске, војници, и то на овој законској основи:

закон о непосредном порезу

Члан 77.

Од сталног државног приреза не може се нико ослободити, јер се исти наплаћује према количини непосредног пореза.

Само од приреза на обртни порез ослобођава се роба, која се увози из уговорних држава, и на сваки извоз уопште. За тим од војних приреза ослобођавају се, на основу међународног уговора, страни поданици на суму њиховог личног пореза, ако у времену разреза пореза чл. 78.) докажу потребним уверењем да нису српски грађани.

ГЛАВА ОСМА ОПШТЕ ОДРЕДБЕ И ПРИЈАВЕ

Члан 78.

Ради распоређивања пореза по овом закону пореска власт позваће јавном објавом 15. септембра сваке четврте

Ко не буде способан за личну обавезу, плаћа војници у 30% процената од целокупног годишњег непосредног пореза за све време обвезе у народној војсци, а намерно осакаћени и онеспособљени плаћају два пута толико.

Војница се купи уз порез по списковима окружних команада, и новац шалје истим командама за војно министарство.

Родитељи и старешине задруга одговорни су за плаћање војнице за неодељене задругаре.

Који у војној служби ненамерно осакате и они, којима закон о потпори војних инвалида даје право на ин-

године све оне, који подлеже плаћању пореза, да до краја месеца септембра поднесу своје пореске пријаве, на основу којих ће им се распоредити порез за три године, које долазе, а за порез на принос од радња и занимања до краја јануара месеца.

Члан 79.

Сваки обавезник дужан је поднети пријаву написмено и пријавити своју имовину, принос и зараду.

Сем тога пријаву су дужни учинити:
 а, за малолетнике, душевно болесне, распикуће и масе у опште, — њихов старадац, заступник и бранилац;
 б, за оне који нису у месту, кад се пријава чини, — њихове деловође, помоћници, пуномоћници или њихови природни или законити заступници; но ако који сопственик ових нема, а сам не учини пријаву, онда ће пријаву учинити зајупац на позив пореског одбора;

валидску помоћ, ослобођавају се од плаћања војнице без обзира на њихово имовно и задужно стање.

Поред свега тогу, по чл. 6. Закона о уређењу свештенничког стања од сваке пореске главе православне вере наплаћује се и по 2 динара годишње на име свештенничког бира.

- а ако ни закупца нема, општина ће га пријавити и уписати.
- в, за све правне личности, друштва, еснафе, фондове, и т. д. — управници тих завода или њихови заступници;
- г, за жену или децу — муж, односно отац;
- д, за непокретну имовину Управе Фондова, које је она сопственик и коју она признаје под закуп — управник.“

Члан 80.

- У пријави се морају тачно назначити:
- 1., Све зграде редом, и код сваке од њих забележиће се, на што се употребљава, колика је годишња кирија, која се добија или може добијати.
 - 2., Капитал, издат под интерес, са именима дужника и уговореним годишњим интересом, као и капитал неиздат под интерес или издат без интереса.
 - 3., Сав принос са тачним назначењем упражњавања сваке радње и занимања редом, поред којих ће се изнети: количина уложеног капи-

тала*); годишњи обрт; вредност годишње кирије локала, у коме се радња обавља, и станова, у којима обавезник са породицом станује и које држи за уживање; годишња плата изарада спомоћног особља, и остали трошкови саме радње. Капитал и обрт не морају износити они, који покажу принос пуноважним билансом.

- 4., сопственици трговачких, занатлијских и осталих радња дужни су у својој пореској пријави да назначе, да ли имају и воде уредне књиге у радњи, или не, па ако их воде, да уз пријаву приложе и извод књига, судом оверен.

Ако би се обавезник на штету државне касе, послужио изводом из удешених књига или лажном исправом у опште, казниће га надлежна пореска власт и десетоструким порезом.

- 5., У пријави ће обавезник ставити и своје године живота, као и пунолетних му чланова мушких.

*.) Обухватајући и повучени кредит, јер се -- по извештају финансиског одбора Народне Скупштине од 9. јануара 1901. год. — по себи разуме, да у количину уложеног капитала улази и повучени кредит.

О оним пријавницима, који изјаве да немају књига, пореска власт ће известити првостепени суд, а у Београду првостепени београдски трговачки суд. Ако се после, ма којим случајем, докаже и утврди да радња има књиге, пријавник ће се казнити са 150 динара.

Члан 81.

О свакој згради мора се водити листа код надзорне власти.

С тога на месец дана пре него што порески одбор позове грађане да поднесу пријаве, пореска одељења — порезници— дужна су, уз припомоћ општинских власти, да у варошима и варошицама изврше попис непокретних имања, трговина, заната и осталих радња, новчаних завода и других удружења, као и у опште свију лица, која подлеже плаћању поизвода, и да приберу све потребне податке о њиховом имовном и привредном стању, што ће пореском одбору послужити као грађа за правилнију оцену при разрезу пореза.

Члан 82.

Сваки је дужан да свој принос од капитала истинито покаже. Ко то не би учинио, губи право да судским путем тражи од дужника ма какав интерес.

И по томе, код исправа издатих пре распореда или у томе времену (чл. 78.), судови, пазиће на ово по званичној дужности, тражећи сваки пут да им се уз тужбу за наплату интереса подноси уверење да је и за које време поверилац пријавио интерес пореском одбору.

Ако интерес, што га неко тражи, било по меници или облигацији или другим папирима од вредности, потиче из капитала уложеног у радњу, у томе случају у место споменутога уверења служиће оверени извод из потврђених трговачких књига.

Они, који немају принос од капитала, треба и то у пријави да назначе.

Ако се суд увери да пријава није учињена у законом року, од дана издања па редом за све године до дана тужбе, он ће одмах о томе известити пореску власт, како би ова даље поступила по наређењу члана 111.

Члан 83.

Надлежно ће одељење Министарства Грађевина редовно извештавати пореску власт о пријављеним предузетим грађевинама и означавати имена предузимача; а грађевински одбор у Бео-

граду, још и вредност новоподигнуте зграде.

Члан 84.

Акционарска друштва и њихова предузећа, поред поднесене пријаве, дужна су сваке године до 15. јануара, а најдаље до краја фебруара, да пореском одељењу поднесу цифру добитка, који је у прошлoj години постигнут.

Ово се има доказати приложеним изводима рачуна добитка и губитка и генералне билансије, који морају бити оверени од стране управе друштвене. А сем тога дужна су дати пореском одељењу сваки извештај и објашњење, које се односи на заједнички рад.

Члан 85.

На позив пореске власти (члан 78.) дужно је поднети пореску пријаву свако лице, које подлежи плаћању пореза по овом закону. Ко у одређеном року не поднесе своју пореску пријаву, томе ће сам порески одбор оценити имовно стање и распоредити му порез за наступајуће три године, а он губи право жалбе на разрез пореза.

Исто тако и оним друштвеним предузећима, која не би у законом року

послала податке, потребне за одређивање пореза, порески одбор сам ће, а на начин који за сходан нађе по овом закону, пронаћи и одредити приход друштвени и оптеретити га порезом, а друштво такође губи право жалбе на разрез.

Члан 86.

Облик пријавне листе и пореске књижице прописује Министар Финансија, по саслушању Пореске Управе. Њих штампа само државна печатња.¹⁾

Порески одбор и његове дужности

Члан 87.

У свакој општини постоји порески одбор.

Порески одбор, у Београду, састављен је из петнаест чланова, и то: особено за трговачке радње, а особено за све остale; у окружним варошима, из десет; а у осталим општинама варошица и села, из пет чланова и толико исто заменика.

Од овог броја, три петине ($\frac{3}{5}$) бирају општински одбори у споразуму са важ-

¹⁾ По члану 35 закона о таксама, с обзиром на Т.Бр.231 таксене тарифе пореске, пријаве и пореске књижице израђује и продаје Управа Државних Монопола.

нијим представницима свију радња и занимања; али у Београду на предлог Управе Трговачког Удружења за трговачке радње; а за остале, у споразуму са одборима важнијих еснафа и удружења. При саставу одбора увек ће се пазити, да бар све важније врсте занимања буду заступљене.

Остале две петине ($\frac{2}{5}$) чланова и заменика поставља Министар Финансија, на предлог надлежне пореске власти, од којих је један председник одбора.

Чланови пореског одбора постављају се и бирају у почетку месеца августа за три године, а пазиће се да свака главна категорија радња и занимања, која порез плаћа, буде заступљена у пореском одбору. Изабрани чланови морају се примити ове почасне дужности.

Свако случајем упражњено место у пореском одбору, одмах се попуњава. Одступели чланови могу се поново поставити или изабрати.

Порески одбор у варошима и варошицама, састаје се на позив председника, као и на писмено тражење управника пореске власти.

Порески одбор пуноважно решава, када су у седници сви чланови, а за његово решење сматра се оно, што је

већином гласова одлучено. У случају на једнаке поделе гласова, већина је онде, где буде председник.

Порески одбор све своје одлуке уноси у записник својих седница, који сви присутни чланови потписују.

Члан 88.

У порески одбор могу се изабрати само они грађани, који у име непосреднога пореза плаћају најмање 30 дин. на годину, који нису осуђивани, који нису под стечиштем и, у опште, који уживају сва грађанска права.

Члан 89.

Чланови месног пореског одбора пољажу заклетву пред свештеником, која ће да гласи:

„Ја Н. И. заклињем се јединим Богом и свим што ми је на овоме свету најмилије, да ћу поверени ми посао савесно и без пристрасности вршити, и да ћу без призрења из личности давати оцене по мом сопственом уверењу.

„Како будем право казао и заклео се, тако ми Бог помогао.“

Ова ће се заклетва ставити написмено и кад је свештеник овери, послаће се надзорној власти на чување.

Члан 90.

Ако би се доказало, да чланови пореског одбора, својим недоласком у седницу, отежавају рад одбора, Министар Финансија има право да такве чланове, по достави пореског одбора, казни 10 до 50 динара и да их искључи из пореског одбора. Противу оваких осуда има места жалби Државном Савету, у року од 15 дана.

Члан 91:

Дужност је пореског месног одбора:
 а, да у смислу чланова 52. и 53. овог закона, оцењује ове објекте, о којима ови чланови говоре (као капитал уложен у радњу, обрт, итд.), а за које пријавник, уза своју пријаву, не поднесе доказе, какви се по овом закону сматрају за пуноважне.

б, оцењиваће по пореским пријавама: о вредности кирије од имања, о капиталима, разним приходима и личностима. Он има право да потражује од надлежних општинских и државних власти, као и од приватних сопственика и новчаних завода све податке и документе, који би имали да послуже при оцени.

Ако одбор нађе да у пријави није истинито одређена вредност кирије, коју имање доноси, или доносити може, кад зграда служи сопственику за његову употребу; или количина уложеног капитала или принос од новчаног капитала и принос од радње и занимања, као и од личнога рада; и да поднесени докази нису сигурни, одбор ће по свом сазнању донети своју оцену и на пријави написати. Одбор се може изласком на лице места или преко сведока и вештака послужити и право стање сазнати. Но ако се и на овај начин не сазна право стање, онда одбор сам доноси оцену и одлуку своју.

в, да се уверава, да ли су се сви који плаћају свога пореза подлеже, пријавили;

г, да чува као тајну све оно, што би сазнао у својој службеној радњи о стању појединих који порез плаћају.

Члан 92.

Сваки, који се пореском одбору пријави ради распореда пореза на личност, дужан је да покаже одбору колико плаћа свега у име непосредног пореза.

Према томе ће порески одбор записивати пријављене у списак и увршћивати их у дотичну класу пореза према чл. 73. овог закона.

Члан 93.

Коме се после извршеног разреза пореза промени имовно и привредно стање или зарада, дужан је да у року од три месеца, рачунајући рок од дана, када се промена десила, поднесе пријаву, са потребним доказима и пријави промену, те да му се према тој промени и порез распореди или од истог са свим ослободи.

После тога рока, ако би се имовно или привредно стање увећало, поступиће се по чл. 111. овог закона, а ако је стање или зарада умањена, онда се за текућу пореску годину неће смањити порез.

Пореска лица, која у току године промене своје место борављења, морају се при исељавању, као и при досељавању, у року од месец дана пријавити пореској власти. Ко би пропустио ово да учини, од њега ће се при првој наплати пореза у име казне наплатити десет динара.

Члан 94.

Нова предузећа акционарског друштва, која се отпочну у току године,

дужна су за 15 дана од почетка рада свога да известе пореску власт и да обележе цифру капитала и приложе правила ново-основаног акционарског друштва. За ту годину неће бити оптерећена порезом, осем новчаних завода.

Друштва, која предузму ликвидацију, о томе ће одмах известити пореску власт и од првог идућег месеца ослободиће се од даљег плаћања пореза.

Члан 95.

По свршеном пријављивању послаће порески одбор надзорној власти спискове свију пријављених с извешћем: да ли су сви који подлеже плаћању пореза ушли у тај списак или не. Оне, који су се пропустили пријавити, обележиће на засебном списку, који ће такођер спровести надзорној власти.

Дужности надзорне пореске власти

Члан 96.

За разрез пореза на земљишта, на приносе од зграда, на приносе од радња, на обрт, на личност и за прирезе, надлежна је свака пореска власт у кругу своме.

За основ разреза пореза на приносе од радња узеће се количина пријављеног приноса, кад год пријавник уз пријаву поднесе и доказе о пријављеном приносу, какви се по овом закону сматрају за пуноважне, или кад биланс поднесе на увиђај, у смислу члана 50. овог закона. У случају, кад не би биле поднесени такви докази, оцениће се дотични порески објекат и разрез пореза извршити према чистоме приносу, који се по одредбама овога закона изнађе.

Ако поднесени докази нису довољни или су несигурни, порески одбор може изласком на лице места и сам собом да прегледа и констатује право стање, па по потреби, и преко вештака оцену да изврши. Вештаци имају права на дижјурну по 6 динара на дан. Ову плаћа дотични обавезник од кога се она уз порез има да наплати, ако се утврди да је право стање прикрио.

Порез на земљишта распоређује, на основу пописних и катастарских књига, надзорна власт, и тај распоред доставља општинском суду најдаље до краја месеца септембра сваке четврте године.

Копију тога распреда спроводи у исто време министарству финансија,

које контролише рачун, и ако нађе да је не исправан, чини исправке и наређује шта треба по закону.

У том распореду мора да се означи: од кога има општински суд да наплати порез, колико, за које време и на која земљишта.

Члан 97.

Пореска власт дужна је да распоред пореза свију облика сврши најдаље до 1. децембра, а за порез на принос од радња, најдаље до 10. фебруара.

Кад пореска власт сврши разрез пореза на земљишта, на принос од зграда, на принос од капитала, принос од радња и личнога рада и на личност, тада ће ова власт исти разрез најдаље до 15-ог децембра послати општинском суду ради наплате, а за принос од радња до 15. фебруара.

Л.

Наплата пореза

Члан 98.

Кад општински суд добије одобрени распоред пореза од надзорне власти, тада ће исти изложити грађанству на углед у општинској судници за време

од 15 дана, па ће се за тим приступити наплати пореза.

Члан 99.

По свршетку сваке пореске године, дужне су пореске власти, до краја месеца маја да саставе и склопе пореске рачуне и са пореским књигама пошљу Главној Контроли на преглед и оцену.

За пореске рачуне одговорни су рачунополагачи и то: председник општинског суда или његов заступник, кад општинска власт врши наплату пореза, и порезник који врши наплату пореза, а у Београду: благајник пореског одељења и порезници, који врше наплату пореза, а као наредбодавац још и управник пореског одељења, а у царинарници: царник и чиновник, који врши наплату обртног пореза.

Члан 100.

Ни једна власт, која је позвана да врши потврде о преносима непокретне имаовине или каквог другога права, које се порезом оптерећује, неће ове преносе потврђивати, док јој продавац, односно уступитељ права не поднесе доказе, да је на непокретност или друго какво право, плаћен порез за све ра-

није годинени за истекла четвртомесечја текуће године, што ће се увек и у тексту потврђења означити.

Члан 101.

Свако пореско лице, које има новчаног примања од државне или општинске благајнице, дужно је претходно да поднесе доказ — пореску књижицу — да ништа не дугује на име пореза и приреза и да је плаћен порез за раније године и текуће четвртомесечје. Ако се власт том приликом увери, да дотично лице није порез платило, она ће га упутити прво да порез измири.

Члан 102.

При извршењу пресуда или решења судских за приватна потраживања, она власт код које је извршење пријављено или онај суд, који доноси распоред о новцима, добивеним продајом (по § 489. грађ. поступка), не може издати повериоцу новац, добивени извршењем, докле поверилац не докаже уверењем од надлежног пореског одељења, да је то потраживање редовно пријављивао и на њега порез платио до идућег четвртомесечја. Ако пак потраживање долази

од продатог еспана, по отвореним рачунима или меницама, ту ће бити дољно уверење о пријављеном капиталу и потраживању дотичне радње. Ова уверења издаваће пореска одељења бесплатно.

Кад је редовно за порез пријављено имање или примање, а порез није плаћен, тада ће дотична власт наплатити најдаље за три дана ону суму, која припада држави на име пореза, па заједно са интересом и трошковима послаће непосредно пореском одељењу, а пореску признаницу — акт о пријему те суме — послалаће суду заједно са осталом сумом, ако би новац требало слати суду на расправу, иначе ће га издати дотичном лицу.

Но у случају да дотично имање или примање није пријављено у своје време, нити порезом задужено, поступиће се по чл. 111. овога закона; и то само за оно време, док је обавеза била у рукама повериоца. За бно пак време од кад је обавеза или пресуда дошла пред државну власт, неће се казнити, него ће платити само редован порез од наплаћене суме.

Потребна сума за казнени или редован порез депоноваће се, до коначне

расправе, а остатак новаца предаће се коме треба.

Члан 103.

За пореске тражбине, све државне власти дужне су из новаца продајом или од закупа добивених, у року од 15 дана, порез послати надлежном пореском одељењу а дужнику у пореској књижици потписом дотичног чиновника одужити.

Члан 104.

При потврђивању трговачких књига, суд је дужан уверити се, да је стара књига исте врсте сва попуњена, те да се тога ради нова књига подноси на потврду, и да то у самом тексту потврђења означи, са назначењем нумере и датума раније потврђене књиге.

Исто тако суд је дужан увек послати пореском одељењу, а у овереном препису, биланс сваке стечајне масе за 10 дана, од дана кад га суд добије, а старатељски судија попис целе имовине умрлих лица за 10 дана од дана добијеног пописа.

Члан 105.

Наплату пореза врши државна власт преко пореских одељења, уз припомоћ и

суделовање општинских власти, а обртни порез, који се наплаћује према вредности увезене и извезене робе, наплаћују царинарнице, које су у исто време за овај порез истражне и судске пореске власти у првом степену.

Члан 106.

Порез плаћају и то:

1. Пољопривредници двапут у години: први пут до конца месеца јула припадајући порез за шест месеца: јануар, фебруар, март, април, мај и јуни; други пут до 1. новембра за шест месеца: јули, август, септембар, октобар, новембар и децембар.

Обавезници, који се искључиво баве виноградарством и воћарством, у једанпут за целу годину, почевши од месеца септембра до првог новембра, затим наступа принудна наплата.

Ну обе ове врсте пореских обавезника могу, ако хоће, и пре одређеног рока делимично полагати разрезану им порезу, и порески органи биће дужни, да им те делимичне отплате примају и у пореске књижице уводе.

2. Остали обавезници тромесечно, по четвртину од распоређеног годишњег пореза.
3. Чиновници, државни службеници, као и сва друга лица, која на државним касама примају плату, пензију или ма какву зараду, плаћају порез месечно о самом примању и то по дванаести део од распоређене годишње суме. Потребна упства о томе прописаће министар финансија.

Егзекутивна (принудна) наплата пореза почиње и то:

Код пољопривредника од првог августа, за првих шест месеца; а од првог новембра за других шест месеца. Код осталих обавезника по истеку тромесечја.

Члан 107.

Егзекутивна наплата пореза врши се одмах по истеку сваког од одређених рокова у чл. 106.

Егзекутивну наплату пореза врше пореске или полицијске власти, као и општински судови.

Егзекутивна наплата пореза врши се првенствено из покретности па за

ним из непокретне имовине дужникова и то без судске пресуде и решења (§. 465 грађанског судског поступка.¹⁾

¹⁾ *Законик о поступку судском у грађанским парничама:* §. 465. Без судске пресуде или решења, може се: 1., прикупљати државни порез и прирез; 2., општински прирез;

Финансијски закон за 1914. год.: — Члан 47. У старим областима принудна наплата пореза код пореских обвезника из тачке 2. чл. 106. закона о непосредном порезу почиње по истеку првог месеца у сваком тромесечју, а принудна наплата пореза код земљорадника за прву половину године почиње од 15. јула, а за другу половину од 1. октобра. Но код земљорадника сточара, у крајевима климатски незгодним и где има воћа, код производа дувана и оних инокосних и слабих задругара, који иду на зараду ван својих општина и на страну, Министар Финансија може ове рокове изменити и наредити принудну наплату у време пристизања приноса и плодова од жетве, стоке, воћа, винограда и дувана. — Члан 43. У старим областима порез странаца воји се привремено баве у земљи, а подлеже у опште плаћању пореза, као и порез лица која немају сталног места становља или се често крећу из места у место, наплаћује се тромесечно у напред, а порез на личност за целу годину. Пореска књижица о плаћеном порезу за ову врсту обвезника сматра се као неопходан саставни део легитимационих докумената. — Члан 49. У старим областима пре почетка принудне наплате, код свих пореских обвезника на петнаест дана, пореско одељење дужно је у своме кругу начином најдеснијим и најбржим да објави грађанима кога дана почиње принудна наплата пореза и позове их да порез плаћају. Сви изласци порезника ради наплате пореза десет дана после дана почетка принудне наплате падају на терет пореских обвезника код оних пореских обвезника, који дугују више од 30 динара пореза и државних приреза. Дијурна се може наплатити само онда кад порезник, у местима где пореско одељење непосредно врши наплату пореза, дође у радњу или стан пореског обвезника ради наплате пореза, а у осталим местима у којима општинске власти врше наплату пореза онда, кад порезник издаје у општину и изврши попис имовине. — Члан 50.

Ако се од дужника, који имају имања, не може наплатити дужни порез, њихово ће имање пореска или општинска власт издати под закуп.

У старим областима егзекутивна наплата пореза врши се првенствено из покретности, па затим из непокретног имања пореских дужника. Све покретне ствари, које се код пореских дужника или у њиховом притехању налазе, а служе као намештај радње или вућевни, еспал, алат, посуђе, или друге ствари за личну потребу или потребу породице, задруге или ортака, а ови порески дужници живе у варошима и варошицама, узимају се у попис и излажу продаји за наплату пореза без обзира на то, да ли на њима мајко и мајка право подаже. Туђе ствари код заплатија и других лица која се баве каквом јавном радњом и које се привремено по природи самога послана код ових пореских обвезника налазе, не могу се узети у попис и изложити продаји за наплату пореза. Но код земљорадника, који не плаћају више од 15 динара непосредног пореза на земљиште, пар тегљеће стоке, којима се служе за обрађивање земље, не може се узети у попис за наплату пореза. — Члан 51. Ако је пописано добро у старим областима издато под закуп, пореска власт може наредити закупцу, да од дана пописа закупну цену положи пореској власти у отплату дужног пореза. У том случају закупац је дужан од дана саопштења, припадајућу суму закупа месечно полагати пореској власти, без обзира на то, да ли је и у колико унапред исплатио пореском дужнику закупну цену. Ако закупац закупну цену у року не положи, пореска власт ће од њега наплатити дужну суму закупа егзекутивним путем. — Члан 52. Порески обвезници из старих области, који плаћају мајка и порез у општинама ван места свога сталног становља, дужни су код пореске власти која врши наплату пореза (општинских судова или пореских одељења), одредити себи заступника из места у коме овај порез плаћају, коме ће пореска власт у погледу плаћања овог пореза саопштавати потребне одлуке, а до дана кад почиње егзекутивна наплата пореза. У противном пореска ће власт сама одредити заступника за оне који порез о року не плате. Тако исто пореска власт одредиће заступника и оному пореском дужнику из места седишта пореске власти,

Кућа намењена становињу земљорадника са плацем у величини до 20 ари (2000 квадратних метара), као и један пар теглеће стоке, два вола односно две теглеће краве, два коња односно две теглеће кобиле, два бивола односно две теглеће биволице, које се за пољопривредне послове употребљавају или гаје, не може се ни у ком случају узимати у попис и продати за рачун дужног пореза.

Почека може бити само у оправданим случајевима. Почеке одобрава само Министар Финансија. Ова се одредба не односи на лица која примају плату и зараду на државној благајници.

Правила за наплату пореза егзекутивним путем прописаће Министар Фи-

који је одсутан или се крије. Заступници ови имају права на награду у селима по два, а у осталим местима по три динара за сваки дан вад по позиву представују пореској власти. Дијурна се ова наплаћује из имања ових пореских дужника. — Члан 53. Јавна продаја за наплату пореза у старим областима обуставља се од извршења ако се порез и на сам дан продаје, пре закључења продаје, са трошковима и таксом око продаје исплати. — Члан 54. Решење првостепеног суда у старим областима о уредности или неуредности продаје, извршене за наплату пореза, извршило је. — Члан 55. Прописи члана 47, 48, 49, 50, 51 и 52 овог закона вредеће за ову годину изузетно од одредба члана 3, 15 других став, 93, 106 и 107 закона о непосредном порезу. — Члан 56. Прописи овог закона и закона о непосредном порезу о принудној наплати пореза вреде и за наплату општинског приреза.

нансија, по саслушању Пореске Управе и сталног правничког одбора.¹⁾

Члан 108.

Право државно на наплату пореза и приеза, као и на трошкове око пописа и продаје у свима случајима првенствено је, и искључује све друге повериоце, без обзира на њихова обезбеђења.

Ово вреди за пореске тражбине, које наступе кад овај закон ступи у живот, а за оне дугове и наплате, које овај закон затече као неизмирени, вреде одредбе постојећих закона.²⁾

Члан 109.

За порез који није на време плаћен, наплатиће се уз наплату пореза и 6% интереса годишње.

Интерес тече од дана истека одређеног рока у члану 106. на сразмеран део

¹⁾ Финансијски закон за 1914. год.: — Члан 60... Исто тако Министар Финансија овлашћује се, да може на пореска одељења пренети и наплату државних прихода по административним и судским одлукама по поступку који важи за наплату пореза.

²⁾ Закон о уређењу Управе Фондова: — Члан 48. Управа у сваком случају има право првенствене наплате за своје потраживање из имања, које јој је за ово задежено. Пореза и приези, могу се из имања заложеног под Управе, а пре измирења управина потраживања, наплатити само за 1 годину и само онолико, колико долази на дотично задежено имање.

неположених сума непосредног и обртног пореза, као и државних приреза.

Члан 110.

Као доказ да је неко платио непосредни порез, служи му пореска књижица, у коју ће власт, која врши наплату пореза, тачно означити: кад је и колико примљено и за време.

О плаћеном порезу пуноважан је доказ и извод из пореских књига потврђен влашћу, која врши наплату пореза.

Члан 111.

За кога се докаже, да је стање било у непокретностима, било у капиталима или у приносима прикрио, казниће се, поред плаћања редовног пореза, са четири пута оноликом сумом, колико утјено имање или утјени принос треба државида плати у име непосредног или обртног пореза и свију државних приреза.¹⁾

¹⁾ *Финансијски закон за 1914. год.* — Члан 46. Изузетно од прописа члана 93. и 111. закона о непосредном порезу, они порески обvezници у старим областима, који имају земљишта, које, из међутим узрова, није било уписано у пописну књигу Б., или није уписано у оној просторности у којој се стварно налази, — а нису га пријавили најдаље до 1. септембра 1911. године и означили просторност овога земљишта у хектарима, његову културу и ред у који долази, према реду у који су увршћена суседна земљишта, биће кажњени по члану 111. закона о непосредном порезу.

Члан 112.

За кога би се од чланова месног пореског одбора доказало, да је издао тајну, коју је по чл. 91. тач. г. дужан чувати, казниће се новчано од 100 до 1000 дин. и губи право да буде више изабран за члана овог одбора.

Члан 113.

Ко на позив пореског одбора или пореске власти и порезника не би дошао, а изостанак не би оправдао, казниће се са 10 до 50 динара.

Члан 114.

Заступник и управник ма каквог друштвеног предузећа за свако неизвршење и чињене сметње, као и за показану не послушност и небрижљивост у извршењу овог закона и законских наредаба, казниће се од 100 до 500 динара.

Члан 115.

Државни службеници, који врше про дажу покретног и непокретног имања; који прикупљају приходе са приватних и разних масених имања; који врше распоред са туђом имовином и новцем, па пореском одељењу не пошљу на време

припадајући порез, разрезан на дотично имање; за тим који у законом року не изврше наплату казне изречене по овом закону, или тражени порез за рачун друге општине, среза и округа, казниће се, и то: први пут, губитком једномесечне плате; други пут, губитком тромесечне плате; а трећи пут, предаће се дисциплинарном суду.

А општински службеници, који би се показивали неуредни у извршењу овог закона и законских наредаба, и непослушни према наредбама пореског одељења и порезника, казниће се од 20 до 100 дин.

Члан 116.

Ко од одговорних рачунополагача у законом року не склопи пореске рачуне, казниће се губитком једномесечне плате, и одредиће се рачунско лице, које ће на његов трошак склопити рачуне.

Овим се ни у колико не преиначавају чланови 22, 27 и 125 закона о устројству Главне Контроле¹⁾.

¹⁾ Закон о уређењу Главне Контроле: — Члан 22. Сви рачунополагачи дужни су своје рачуне по свршетку рачунске године закључити, и Главној Контроли на преглед поднети, најдајући до краја месеца априла, у колико овим и појединим законима није за то одређен најочитији рок. — Члан 27. Који рачунополагач не би могао из врло

Члан 117.

Све пореске новчане казне, које се изричу по овом закону, осем оних из првога става чл. 115, ако се не би могле наплатити од осуђеног, претвориће се у затвор, рачунајући за сваких 5 динара по 1 дан затвора. Затвор не може бити краћи од 1 дана ни дужи од 5 месеци.

Члан 118.

Казне из чл. 80, 111, 113, 114, и другог става чл. 115, изриче пореска власт; казне из чл. 90, 112 и 116 изриче Министар Финансија, а казне из првог става чл. 115. изричу дотични министри, по тражењу Министра Финансија.

Члан 119.

Од суме које се у име казне по овом закону наплате, припада потказивачу^{1/3}

важних и доказаних узрока своје рачуне Главној Контроли поднети на преглед у законом року, мора благовремено пре истека законог рока, прописаног у чл. 22. овог закона, тражити од Главне Контроле да му рок за подношај рачуна продужи, што ће ова, према важности разлога ценити и ако за уместно нађе одобрити⁴ и т. д. Члан 125. Рачунополагачи, рачуноиспитачи као и сва остала по закону одговорна лица, преко којих Гл. Контрола врши своју службу по рачунима, подлеже дисциплинарним казнама за кривице које учине: било да се рачуни на време не поднесу сходно чл. 22. овог закона било да се наредбе Главе Контроле не изврше на време или никако као и у опште за све неуредности по рачунима у колико по кривичном закону не наступа већа одговорност.

(третина), ако при самом потказивању изјави, да тражи потказивачку награду.

Члан 120.

Жалбе противу осуда и других осталых решења пореског одељења расматраће и решаваће Пореска Управа.

Против осуда, које изричу Министар Финансија и остали министри има места жалби Државном Савету.

Жалбе на разрез пореза у опште, подносе се у року од 15 дана, рачунајући од последњега дана, када је распоред пореза био изложен грађанству на углед.

Све жалбе подносе се пореском одељењу у року од петнаест дана, од дана саопштења осуде или решења. Она их спроводи Пореској Управи која их решава.

Противу решења Пореске Управе има места жалби Државном Савету, осем случаја из чл. 114., по коме је решење извршно.¹⁾

¹⁾ Закон о пословном реду у Државном Савету: — Члан 49. Жалба се подноси Државном Савету или непосредно, или преко поште, — Члан 51. Жалбе противу министарских решења, ... подноси се Савету у року од 30 дана, рачунајући од дана, када је жалитељ решење или пресуду примио, ако којим нарочитим законом није какав други рок одређен. Ако последњи дан рока пада

Кад Државни Савет нађе, да решење Министра Финансија или Пореске Управе не одговара закону, доставиће своје примедбе написмено. Ако Министар Финансија, односно Пореска Управа, усваја Саветске примедбе, известиће о томе Државни Савет и, у смислу истих, издати жалиоцу друго решење. Ако пак не усвоји, онда ће Савету дати написмено против-разлоге, а овај ће у пуној седници својој донети потребну одлуку, која ће бити обавезна за Министра и

на празник или дан саветског одмора, жалба се може поднети првог радног дана после тога.

Финансијски закон за 1914. год.: — Члан 57. При сваком пореском одељењу Министар Финансија одређиће по једног порезника за државног заступника, који ће при разрезу пореза, и иначе, штитити државне интересе. — Члан 58. Дужност је државног заступника: — 1. да присуствује седницама пореског одбора и да даје пореским одборницима потребна обавештења у погледу доношења правилне одлуке о приносима пореских обвезника; — 2. да изјављује жалбе на разрез пореза, у општем и особеном разрезу, и то како у погледу одлуке пореског одбора, тако и у погледу правилне примене законских прописа на пронађени принос, као и на сам прорачун пореза; — 3. да по свима одлукама првостепених и другостепених пореских власти за које нађе да нису на закону основане, изјављује жалбе; — 4. да се уверава, да ли су сви порески обвезници, који подлеже плаћању пореза, пријавили свој принос ради плаћања пореза, па оне, који п у колико нису, да доставља пореском одељењу; и 5. да може присуствовати свима извиђајима предузетим у смислу члана 91. закона о непосредном порезу. — Члан 59. Државном заступнику при пореском одељењу саопштава се на потпис општи и особени разрез пореза и све остале одлуке пореских власти, које се на разрез и задужење порезом и на државну трошарину односе.

Пореску Управу. При оцени решења Министра Финансија, односно Пореске Управе, Државни Савет пазиће једино на то: је ли закон правилно примењен? Он се при томе не може служити нити захтевати друге доказне податке сем оних, који су до времена решавања пореске власти били поднесени, нити се може упуштати у оцену других околности сем оних, које су у жалби истакнуте.¹⁾

Члан 121.

Изјавом жалбе не задржава се наплата пореза. Но ако жалилац добије задовољење од Министра Финансија, вратиће му се неумесно наплаћена сума из дотичног budgetског кредита.

Осуде се наплаћују онда, када осудно решење постане извршно, и наплата се има извршити у року од три месеца.

Члан 122.

Исправку погрешног распореда пореза и приреза, код задужења појединих

¹⁾ *Финансијски закон за 1914. год.* — Члан 61. При расматрању одлука финансијских власти Државни Савет не може се упуштати у расматрање и решавање фактичких читава, која су утврђена од надлежних тела, изузев где је законом изречно на то овлашћен, већ ће ценити да ли су испуњени формални прописи, који су потребни за доношење одлуке.

пореских лица, покреће само пореско одељење или то чини погрешно задужени не плаћајући таксе.

Члан 123.

Кад се пуноважно утврди немогућност наплате пореза и приреза код пореског лица и употребом егзекуције, или у случају отумаралости пореског лица, или застарелости права наплате, Министар Финансија, по саслушању Пореске Управе, може дотичне пореске суме расходовати као пропале у пореским књигама.

Поново добивена могућност наплате, после расходовања, не даје права пореском лицу да наплату спори.

Члан 124.

Где би око извиђаја жалбе било каквих трошкова, накнадиће их жалилац, ако од жалбе буде одбијен.

Члан 125.

Буде ли се жалба тицала распореда пореза на земљиште због данашњег нетачног премера и оцене каквоће земљишта, предузеће се:

1. Ограничавање и обележавање грањица општинских и сеоских атара, појединих потеса и добара.

2. Катастарско премеравање у цеој општини, а на основу тријангулације у границама исте општине, по правилницима које ће издати Министар Финансија у споразуму са катастарским одбором.
3. Кад катастарски премер буде свршен, сравњен и одобрен, израдиће се у два примерка, и, са изводом из катастарских књига, један ће добити сопственик од свога имања, а други општина од имања свију сопственика. Пошто катастарски плацови и катастарски изводи имају правну вредност, то ће они бити и основ за убаптиње непокретног имања у држави.
4. Код сеоских општина код којих је данашњи премер недовољан или тачност сумњива, Министар Финансија наредиће катастарско премеравање.
5. Све општине, вароши и варошице имају да у року од три године изврше катастарско премеравање свога атара по тач. 1., 2. и 3. овога члана.
6. На катастарско премеравање употребиће се државни енжењери, официри и квалификовани земље-

- мери, који су свршили земљеметрачки одсек.
7. За оцену каквоће земљишта одредиће се нарочита стручна комисија од шест лица, од којих три стручна лица поставља Министар Финансија, а три лица бира одбор општински, и они бирају једнога између себе за председника. Ова комисија извршиће оцену по упутству које ће издати Министар Финансија, а на основу чл. 5. и 6. закона о попису људства и имовине.
 8. На основу извршеног премера и оцене Министар Финансија наредиће исправку у распореду пореза.
 9. Сав трошак око премера и оцене пада на терет оне општине, у којој су ови извршени.

Н.

О застарелости

Члан 126.

Распоређени и казнени порез и прирез застаревају за 5 година.

Застарелост почиње тећи од последњег дана оне године, за коју је порез

разрезан, а код казненог, од кад је осуда постала извршном.

Све остале казне новчане, које овај закон предвиђа, сматрају се као дисциплинске и застаревају у року од три месеца, од дана, кад је осуда постала извршном.

Н.Б.

Прелазно наређење

Члан 127.

Досадањи пун грађански данак, одређен у шест талира, сматра се да плаћа онај, који плаћа у име непосредних пореза преко 30 динара; а грађански данак сматра се да плаћа онај, који плаћа по овом закону преко 15 дин. на годину.

Члан 128.

Сва упушта за извршење овог закона прописаће Министар Финансија по са слушању главне Пореске Управе.

Члан 129.

У свима оним члановима, који нису мењати, речи: „сваке године“, замењују се речима: „сваке четврте године“, „по-

реска одељења“ са „пореске власти“ и „порески надзорници“ са „порезници“.

Члан 130.

Кад овај закон у живот ступи престаје важити закон о порезу од 2. октобра 1864. год. (Збор. 17. стр. 197.), као и сва правила, упушта и расписи, издани на основу тог закона. Тако исто престају важити све одредбе закона о таксама на радње од 22. јуна 1882. год.

Осем тога престају важити: Закон за одужење државног дуга од 27. јануара 1880. године (Зборник 35. стр. 149—166); Закон о изменама закона за одужење државног дуга од 14. јуна 1884. године (Зборник 40. стр. 332—333); Закон о привременом прирезу за ванредне војне потребе од 17. априла 1890. године (Зборник 46. стр. 463—464); и закон о изменама и допунама у Закону о привременом прирезу за ванредне војне потребе од 1. јула 1892. (Зборник 48. стр. 462—463), а губе важност и сва законска наређења, која би дошла у сукоб с овим законом.

Пошто¹⁾ буџетска година започиње 1. јануара а свршава се 31. децембра,

¹⁾ Измене и допуне од 20. децембра 1889. год.

и распоређивање пореза почиње сваке године у почетку месеца октобра, према члану 70. овог закона, то ће се изузетно за годину 1890. распоређивање пореза свију облика почети од 20. децембра ове године, а наплата пореза за I полгође 1890. место 1. јануара, започеће 1. фебруара, а за II полгође 1890. год., место 1. јула 1. августа 1890. године.

Закључно наређење

Члан 131.

Закон овај¹⁾ ступа у живот, што се тиче свију претходних мера, кад га Краљ потпише, а к самој наплати пореза приступиће се тек кад, по извршеном попису људства и имања, нарочити Краљевски указ нареди, да се наплаћивање по овом закону предузме. Док се то Краљевским указом не нареди, вредиће до сад постојећи закон о порезу и таксама на радње, а престаће важити чим се поменути Краљев указ у »Српским Новинама« обзнати²⁾.

¹⁾ Од 14. јуна 1884. год.

²⁾ Указ о ступању у живот овога закона је од 31. јануара 1885. год., а обзнатиен у Српским Новинама 2. фебруара 1885. год. Бр. 26.

Овај закон¹⁾ ступа у живот од дана кад га Краљ потпише, а тада губе важност: тачка б. члана 1-ог закона о устројству оружног фонда од 19-ог јануара 1879. године; тачка б. члана 3-ег закона о установљењу народног санитетског фонда од 28-ог декембра 1879-е године; члан 31-и одељак други измена и допуна од 19-ог јануара 1879-те године закона о потпори војних инвалида и породица погинулих, умрлих и несталих војника, као и решење о овој потпори од 19-ог јуна 1882-е године; закон од 31-ог марта 1881-е године о прирезу на главни фонд школски; и све одредбе закона о 19-ог јуна 1882-е год. о крчмарини, које се односе на кљук, вино и ракију.

Члан 132.

Закон овај²⁾ ступа у живот 1. јула ове године.

Члан 133.

Закон овај³⁾ ступа у живот од дана, када га Краљ потпише, а исправке, које ће се по овоме закону морати извршити

¹⁾ Допуна од 31. октобра 1886. год.

²⁾ Допуна од 30. марта 1891. год.

³⁾ Измене и допуне од 16. децембра 1896. год.

у разрезу пореза за 1897. годину, важиће од 1. јула 1897. године.

Закон овај¹⁾ ступа у живот од дана кад га Краљ потпише.

Закон овај²⁾ ступа у живот, кад га Краљ потпиše, а наплата пореза поњему, извршиће се први пут по овом закону у 1900. години.

Члан 134.

Закон овај³⁾ ступа у живот од дана кад га Краљ потпиše, а тада престају важити: закон о порезу на зараду од 14. јануара 1900. године, и чланови: 7., 8., 9. и 10. у закону о Пореској Управи, пореским одборима и порезницима; а разрез пореза, који ће се по овом закону извршити за ову годину, важиће од 1. јануара ове; разрез за три идуће године од 1. јануара 1902. године.

Закон⁴⁾ овај ступа у живот од дана кад га Краљ потпиše.

¹⁾ Допуна од 11. јула 1897. год.

²⁾ Допуна од 29. септембра 1999. год.

³⁾ Измене и допуне од 15. јануара 1901. год.

⁴⁾ О изменама члана 9. од 11. јула 1897. год.

Препоручујемо Нашем Министру Финансија да овај закон¹⁾ обнародује и о извршењу се његову стара, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

Овај закон²⁾ ступа у живот кад га Краљ потпиše, а обавезну силу има по обнародовању у службеним новинама.

Препоручујемо Нашем Министру Финансија да овај закон³⁾ обнародује, а свима Нашим Министрима да се о извршењу његову, колико се кога тиче, старају; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

¹⁾ О изменама тач. 8, члана 70. од 14. децембра 1901. г.

²⁾ О изменама и допунама од 29. априла 1902. год.

³⁾ О изменама члана 107. од 7. јуна 1907. год.

II
ЗАКОН

о

ПРОДУЖЕЊУ РАЗРЕЗА ПОРЕЗА,

извршеног по закону о непосредном порезу за
године 1902, 1903 и 1904.

МИ
ПЕТАРИ

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉ СРБИЈЕ

ПРОГЛАШУЈЕМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ
НАРОДНА СКУПШТИНА, САЗВАНА У РЕДОВАН САЗИВ ЗА 1904.
ГОДИНУ РЕШИЛА, И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

о

продужењу разреза пореза, извршеног по закону
о непосредном порезу за године 1902, 1903
и 1904.

који гласи:

Члан 1.

Изузев само ванредни прирез 40%,
који је предвиђен у чл. 1. тачка г. Финан-

сијског закона од 14. марта ове године, трогодишњи разрез пореза, извршен на основу чл. 78. закона о непосредном порезу за године: 1902., 1903. и 1904. — важи и за 1905. годину, и то у свему по пореском распореду, који је важио за годину 1904.

Члан 2.

Но они порески обvezници, који нису задовољни са разрезом пореза за прошле три године, могу тражити, да им се разреже нов порез за 1905. годину.

Ово могу учинити у року за 15 дана, од дана кад овај закон ступи у живот.

Члан 3.

Овај закон ступа у живот 1. јануара 1905. године и вреди до 31. децембра исте године закључно.

Препоручујемо Нашем Министру финансија да овај закон обнародује; свима Нашим Министрима да се о извршењу његову старају; властима заповедамо да

по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

18. децембра 1904. год.
у Београду.

ПЕТАР С. Р.

(М. П.)

*Видео и ставио државни печат
чувар државног печата,
Министар правде,*

Мих. П. Јовановић С. Р.

*Председник
Министарског Савета,
и Министар иностраних дела,*

Ник. П. Пашић С. Р.

*Министар грађевина,
П. Велимировић С. Р.*

*Министар
просвете и црквених послова,*

Анд. Николић С. Р.

*Министар војни,
генерал,
Р. Путник С. Р.*

*Министар финансија,
Др. А. Пачу С. Р.*

*Министар
упутрашњих дела,
Стој. М. Протић С. Р.*

*Министар правде,
Мих. П. Јовановић С. Р.*

*Министар
народне привреде,
Др. Свет. Радовановић С. Р.*

III

ЗАКОН

ПРОДУЖЕЊУ РАЗРЕЗА ПОРЕЗА,

извршеног по закону о непосредном порезу за
године 1906, 1907 и 1908.

МИ
ПЕТАРИ
ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЛИ НАРОДНОЈ
КРАЉ СРБИЈЕ

ЗАКОН

продужењу разреза пореза извршеног по закону о не-
посредном порезу за године 1906, 1907 и 1908

који гласи:

Члан 1.

Трогодишњи разрез пореза извршен на основу чл. 78. закона о непосредном порезу за године 1906., 1907. и 1908. важи и за 1909. годину, и то у свему по пореском распореду, који је важио за 1908. годину.

Али противу овог продуженог разреза имаће право жалбе само они, који су пропустили да се у законом року жале противу разреза пореза за 1906., 1907. и 1908. годину, или су то право изгубили с тога, што нису у своје време били поднели пореске пријаве, као и они, којима је право за тражење смањивања или ослобођења од разрезаног пореза услед промењеног стања застарело с тога, што ослобођење нису тражили у року прописаном у чл. 93. закона о непосредном порезу.

Рок за жалбу одређује се шест недеља, рачунајући од дана кад овај закон ступи на снагу.

Члан 2.

Овај закон ступа у живот 1. јануара 1909. године и важи до 31. децембра исте године закључно.

Препоручујемо Нашем Министру финансија да овај закон обнародује, свима нашим Министрима да се о извршењу његову старају; властима пак запове-

дамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

22. децембра 1908. год.
у Београду.

П Е Т А Р С. Р.

(М. П.)

*Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар правде,*

К. Л. Тимотијевић С. Р.

*Председник
Министарског Савета,
П. Велимировић С. Р.*

*Министар
унутрашњих дела,
Св. Милосављевић С. Р.*

*Министар
просвете и црквених послова,
Анд. Николић С. Р.*

*Министар
иностраних дела,
Д-р М. Ђ. Миловановић С. Р.*

*Министар Финансија,
Д-р М. М. Поповић С. Р.*

*Министар војни
почасни афутант Н. В. Краља,
генерал,*

***Степ. Степановић** С. Р.*

*Министар
народне привреде,
К. Д. Главинић С. Р.*

*Министар Грађевина,
М. Савчић С. Р.*

*Министар правде,
К. Л. Тимотијевић С. Р.*

и већина је учинила све да ће овај
договор бити усвојен и да ће се
у пословима који су подложни овом
закону уврштати у складу са овим
законом. Уврштавајући ове послове у складу са овим
законом, усвојавајући ову промену
закона о непосредном порезу за
период 1910, 1911 и 1912 године.

IV

ЗАКОН

о

ПРОДУЖЕЊУ РАЗРЕЗА НЕПОСРЕДНОГ ПОРЕЗА

извршеног по закону о непосредном порезу за
период 1910, 1911 и 1912 године.

СВОДИЧЕВАНИЈЕ ОВОДУЈУЩЕМ
ПОДАЦИМА ПОДАРУЈУЋИХ
ИЛИ ПОДАРУЈУЩИХ САМО
ИЛИ ПОДАРУЈУЋИХ САМО

МИ
ПЕТАР I

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉ СРБИЈЕ

ПРОГЛАШУЈЕМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ
НАРОДНА СКУПШТИНА, САЗВАНА У РЕДОВНИ САЗИВ ЗА 1. ОК-
ТОВАР 1912. ГОД., НА VII РЕДОВНОМ САСТАНКУ 10. ОКТОВРА
1912. ГОДИНЕ РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И
ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

продужењу разреза непосредног по-
реза извршеног по закону о непо-
средном порезу за период 1910, 1911
и 1912 године

који гласи:

Члан 1.

Трогодишњи разрез непосредног по-
реза извршен на основу члана 78. за-

кона о непосредном порезу за године 1910, 1911 и 1912 важи и за гдину 1913 и то у свему по пореском распореду, који је важио за 1912 годину.

Члан 2.

Порески одбори утврђени по члану 87 закона о непосредном порезу за 1912 годину дејствоваће и у току 1913 год.

Процену земљишта првог реда по члану 10 закона о непосредном порезу, општински одбори извршиће у току 1913 године.

Члан 3.

Против овог продуженог разреза пореза имају права жалбе само лица:

- 1, која су изјавила жалбе против разреза пореза за 1910, 1911 и 1912 годину, па су им жалбе као неблаговремене одбачене;
- 2, која нису поднела пореске пријаве за разрез 1910, 1911 и 1912 године, па им је разрез пореза извршен, у смислу првог става

члана 85 закона о непосредном порезу, по реферату пореског одељења.

Члан 4.

Рок за изјаву жалбе по члану 3 овог закона траје до 15 фебруара 1913 године закључно.

Члан 5.

Лица, која су у току 1912 године пропустила да по члану 93 закона о непосредном порезу услед промене стања траже смањење пореза, могу услед ових узрока тражити умањење, односно ослобођење пореза само у року у члану 4 овог закона.

Члан 6.

Закон овај ступа у живот 1 јануара 1913 године и важи до 31 децембра 1913 закључно.

Препоручујемо Нашем Министру Финансија да овај закон обнародује, а свима Нашим Министрима да се о извршењу његовом старају, властима пак

заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

14. октобра 1912. год.
у Врању.

П Е Т А Р С. Р.

(М. П.)

*Видeo и ставио државни печат
чувар државног печата,
Министар Правде,*

Д-р М. Полићевић С. Р.

*Председник
Министарског Савета,
Министар Иностраних Дела,*

Ник. П. Пашић С. Р.

Министар Финансија,

Д-р Л. Пачу С. Р.

Министар Унутрашњих Дела,

Стој. М. Протић С. Р.

Министар Правде,

Д-р М. Полићевић С. Р.

Министар Народне Привреде,

К. Стојановић С. Р.

Министар Грађевина,

Ј. П. Јовановић С. Р.

*Министар
Просвете и Црквених Послова,*

Љ. Јовановић С. Р.

*Министар Војни,
пуковник,*

Рад. Бојовић С. Р.

V

З А К О Н

о

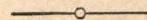
ПОРЕСКОЈ УПРАВИ, ПОРЕСКИМ ОДБОРИМА И ПОРЕЗНИЦИМА

Од 14. јуна 1884. г.

СА ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА:

1, од 20. децембра 1889. године

2, „ 16. децембра 1896. „

СВЕДЕЊЕ ЗА ПОРЕЗНИ ПРОЦЕС
ПРЕДСТАВЉАЕ ОДЛУКУ О ПРЕДСТАВЛЯВАЊУ

ИМ САДРЖАЈА РЕГИСТРАЦИЈЕ
ПОРЕЗНИХ ОБОГАЧЕНИХ

ЧЛАН 1.

Ради правилног и тачног вршења за-
кона о непосредном порезу и закона о
рошарини установљавају се:

- а, Пореска Управа у Министарству
финансије с три одсека: администри-
тивним, катастарским и књи-
говодским;
- б, Порески одбор по варошима, ва-
рошицама и сеоским општинама; и
- в, Пореско одељење са потребним
бројем порезника и пореских по-
моћника.

Члан 2.

Пореска Управа састоји се из пред-
седника, два члана, једног пореског ре-
визора у рангу књиговође благајничког
одељења и два секретара. Њих поста-
вља Краљ указом на предлог Министра
финансије.

Члан 3.

Председник Пореске Управе у рангу је начелника одељења, чланови у рангу књиговође, а секретари у рангу секретара Министарства финансије.

Члан 4.

За спрему и извршење катастра установљава се при Пореској Управи катастарски одбор, који руководи како спрему, тако и целокупно извршење катастра.

Катастарски одбор образују: шеф катастарског одсека (члан Пореске Управе) и три члана. Ова три члана морају бити техничка лица, која се на предлог министра финансија постављају Краљевим указом на пет година, а с годишњим додатком по хиљаду динара.

Катастарски одбор састаје се на позив свога председника (шефа катастарског одсека) три пута недељно, а по потреби и сваки дан. Који од чланова не би уредно походио седнице, тај ће се на предлог министров уклонити и заменити другим лицем.

Члан 5.

Дужност је Пореске Управе: а, да руководи извршење закона о порезима;

- б, да разматра све молбе и жалбе по пореским предметима, које јој спроведе Министар финансије, и да о њима даје своје мишљење;
- в, да на позив Министра финансије израђује упутства и правила за вршење пореских закона, правила за уношење промена у катастарске планове и катастарске књиге, и, с катастарским одбором, устројство земљомерачког одсека;
- г, да у споразуму с катастарским одбором пропише правила, по којима ће се појединим сопственицима допуштати да преко стручних лица (тачка 6. и 7. члана 125. закона о непосредном порезу) изврше премер и оцену свога земљишта и пре катастарског премера;
- д, да води пореске и катастарске књиге, које ће се на основу катастарског премера и оцене земљишта завести, а по формуларима, које ће пореска управа с катастарским одбором прописати;
- ђ, да катастарске књиге и планове одржава тако, да показује свагдашиће (савремено) стање имао-вине, и да се сваке пете године подвргавају упоредним контролама.

Пословник за Пореску Управу и катастарски одбор прописаће Министар финансије.

Члан 6.

• У свакој вароши, варошици и сеоској општини установљава се по један порески одбор. Права и дужности ових одбора одређена су законом о порезима.

Члан 7.

(укинут 15. јануара 1901.)

Члан 8.

(укинут 15. јануара 1901.)

Члан 9.

(укинут 15. јануара 1901.)

Члан 10.

(укинут 15. јануара 1901.)

Члан 11.

1. У сваком срезу и окружној вароши постоји по једно пореско одељење за распоред и наплату пореза са потребним бројем порезника и пореских помоћника.¹⁾

¹⁾ *Финансијски закон за 1914. год.* — Члан 60. Министар Финансија овлашћује се, да пореска одељења која постоје по закону од 16. децембра 1896. године може

2. Колико ће у коме одељењу имати порезника и пореских помоћника оцењује Министар Финансија.
3. Најстаријег по плати порезника, Министар Финансија поставља својим претписом за управника одељења.
4. Пореско одељење у Београду састоји се из управника, у рангу секретара министарства Финансија, благајника, у рангу окружног благајника, и потребног броја порезника и пореских помоћника, по оцени Министра Финансија.
5. Свако одељење има свој печат, а њега пред другом влашћу представља његов управник.

Члан 12.

Када ће које пореско одељење преузети наплату пореза у своје руке и за која места, одредиће Министар Финансија и обзнатити преко службених „Српских Новина“.

Члан 13.

За порезнике могу се поставити само они српски држављани, који су свршили

спајати, увидати или нова заводити, према потреби службе, али тако, да целокупан број одељења пореских не буде већи од броја срезова....

земљомерску или коју другу стручну школу, или најмање шест разреда гимназије или реалке, као и они, који су раније били у порезничкој служби; али се за порезнике и пореске помоћнике не могу ни у ком случају постављати лица, која су осуђивана за ма каква бешчасна дела.

Члан 14.

Управник и благајник пореског одељења у Београду, као и сви порезници, постављају се Краљевим указом на предлог Министра финансија.

Члан 15.

Порезници по платама деле се у шест класа, и то:

VI класа са 1250 динара

V » » 1550 »

VI » » 1850 »

III » » 2150 »

II » » 2450 »

I » » 2750 »

годишње,

али с тим, да у једној класи проведе најмање две године.

Порески помоћници деле се по платама у две класе, тако да им је плата у II класи: 800 динара а у I класи: 1000 динара годишње.

Члан 16.

Пореска одељења, као финансиске власти, у погледу рада и вршења своје дужности, стоје под надзором Министра финансија. Овај надзор он врши непосредно или преко пореског ревизора.

Порезници и порески помоћници у погледу на службену дисциплину стоје под управницима пореских одељења, којима се даје право из тачке б. § 41. закона о чиновницима грађанског реда.¹⁾

Окружни и срески начелници имају према управницима одељења, према порезницима и према пореским помоћницима право контроле, дато им четвртим и петим ставом § 55. закона о чиновницима грађанског реда.²⁾

Члан 17.

Дужност је пореских одељења и порезника:

¹⁾ Закон о чиновницима грађанског реда: — §. 41. б. старешине телеграфских надлежателстава, пошта и карантине своје потчињене писменим увором и одузимањем плате до пет дана.

²⁾ Закон о чиновницима грађанског реда: — §. 55. Окружни и срески начелници имају право контролисати у своме делокругу све управне чиновнике: поштанске, телеграфске и санитетске. Они их за примећене неуређености и незаконитости узимају на одговор, па предмет министру на решење шаљу.

- а, да мотре да се никако лице или предмет не извуче испод пореских дужности;
- б, да се никакав финансијски закон о порезима не изиграва и на зло не употребљава, а све што у овом погледу примете, дужни су да одмах учине што по закону треба, те да се неправилност отклони, па да о томе извештавају Министру финансије, од кога ће по потреби и упутства тражити;
- в, да по одредбама закона о порезу састављају пореске рачуне за општине у њиховом делокругу и да их за времена шаљу општинском суду ради исплате;
- г, да воде надзор над вршењем и наплаћивањем пореза, а где код општинских власти примете небрижљивост и неисправност, да одмах известе своју надзорну власт и да према њеним наредбама, а по одредбама дотичних пореских закона, поступе;
- д, да воде пореске и катастарске књиге и да у њима чине све прописане исправке;
- ђ, да општинске власти упућују свему што се тиче вршења закона

о порезима, и да прате, како се закони у примени показују, па да о томе подносе извештаје Министру финансије;

- е, да обиласе ради надзора сва места у своме округу; и
- ж, да у свему извршују наредбе претпостављених им власти, по одредбама закона о чиновницима грађанског реда.¹⁾

Члан 18.

Пословник за пореска одељења прописаће Министар финансија, по саслушању Пореске Управе.

Члан 19.

Порезници имају своју нарочиту униформу, коју ће прописати Министар финансија, по саслушању Пореске Управе.

Члан 20.

Сви срезови и све варошке општине, у којима се налазе пореска одељења, као и општина града Београда, дужни су да дају зграде, огрев и послугу за

¹⁾ Финансијски закон за 1914. год.: — Члан 60... Исто тако Министар финансија овлашћује се, да може на пореска одељења пренети и наплату државних прихода по административним и судским одлукама по поступку који важи за наплату пореза.

пореска одељења, а порезницима накнаду за стан.¹⁾

Члан 21.

Закон овај²⁾ ступа у живот чим га Краљ потпише.

Члан 22.

Закон овај³⁾ ступа у живот од дана кад га Краљ потпише.

¹⁾ Финансијски закон за 1914. год.: — Члан 38. Саопштено члану 130. закона о државном рачуноводству и закону о окружним, среским и општинским буџетима издаваће се у старим и ослобођеним областима из окружних, среских, односно општинских буџета, на име начаде за стан, и то: управницима пореског одељења београдског и среза врачарског, благајнику пореског одељења београдског и главном контролору трошаринском за варош Београд, по 50 динара. Управницима осталих пореских одељења као и порезницима и трошаринским контролорима у Београду и по окружним градовима по 42 динара; порезницима и трошаринским контролорима по осталим местима по 35 динара; пореским помоћницима: у Београду по 30 динара, по окружним местима по 20 динара, а у осталим местима по 15 динара месечно; трошаринским стражарима по 15 динара месечно.

²⁾ Закон о трошковима управних власти: — Члан 3. У име начаде путних трошкова... одређује се стални месечни додатак и то: ... 6. Порезницима који врше службене послове ван места свога становиšа по 50 дин. месечно

²⁾ Од 14. јуна 1884. год.

³⁾ Измене и допуне од 16. децембра 1896. год.

ПОСЛОВНИК

VI

ПОСЛОВНИК

ЗА ПОРЕСКУ УПРАВУ

од 3. фебруара 1899. год.

ПОСЛОВНИК
ЗА
ПОРЕСКУ УПРАВУ

Члан 1.

На основу последње алинеје, члана 5.
закона о Пореској Управи, Пореским Од-
борима и Порезницима, прописујем овај
пословник за Пореску Управу.

Члан 2.

Пореска Управа дејствује колеги-
јално у својим седницама, у којима она,
као нарочита финансијско пореска др-
жавна власт, има да примени своју за-
конску надлежност.

Члан 3.

Пуноважну седницу Пореске Управе
состављају председник и два члана.

Кад један од њих није на дужности те не може у седници учествовати, или кад Председник нареди, да се седница и без његовог (председниковог) учешћа држи, тада у састав седнице улази и секретар, као заменик члана.

Члан 4.

Седници председава Председник, а кад он није у саставу седнице, онда по рангу најстарији члан Пореске Управе.

Члан 5.

Седници ће присуствовати као дело-вођа један од осталих чиновника Пореске Управе, кога Председник одреди.

Члан 6.

Нико нема права да присуствује седницама Пореске Управе.

Члан 7.

Председник Пореске Управе одржава ред у седници и руководи послове, по правилима овога пословника.

Члан 8.

Председник Пореске Управе, писме-ним распоредом, одређује на којим ће

пословима радити поједини Управини чи-новници, у одсекима: административном, књиговодском и катастарском.

Он предлаже министру шефа свакоме одсеку и послове, који одсеку припадају.

Члан 9.

Сваки шеф дужан је водити пословни и дисциплински надзор у своме одсеку; за општу израду послова, који одсеку по распореду припадају, он је непосредно одговорни референат Председнику Пореске Управе. Он је још позван старати се, да се предмети одсека исправно и благовремено припремају за седнична одлучивања.

Члан 10.

Сви нерасправљени седнични пред-мети, према распореду рада, предаваће се одсекима, у којима ће се узимати у поступак по реду, у коме их је Пореска Управа примила. Одатле ће се изузи-мати и предавати седници у смислу чл. 9. пословника.

Мимо тога реда, узимаће се прет-ходно у поступак само хитне ствари и у опште оне, које би се на претходно поступање послале по наређењу Мини-стра Финансија.

Члан 11.

О радњи сваке седнице води се нарочити записник, који оверавају својим потписима Председник и чланови, а премапотписује деловођа.

У записник уносе се као претходна означења: дан, месец и година, кад је седница држана; имена лица, из којих је седница састављена; нумера предмета, под којом је дат седници на решење; име и презиме лица, кога се предмет тиче, и кратко обележје главне ствари, која је решавана.

Члан 12.

На основу тога протокола, деловођа ће израђивати седничне одлуке у облику Министрових решења. Да биму, при томе, посао око израде решења био лакши и исправнији, он ће у своју ручну књигу уносити забелешке о разлогима Управним, који су у седници употребљени.

Члан 13.

Одмах, пошто се закључи и овери, протокол ће се озваничити и у деловодству Управе истога дана, кад је седница држана.

Члан 14.

Према тексту седничног протокола, Председник ће контролисати, је ли свако решење израђено сагласно одлуци седнице.

Тако исто поступаће и чланови, на основу забележака ручне књиге, коју ће они водити као свој лични дневник и која се неће озваничивати.

Члан 15.

Послови седнични обављају се читањем свију потребних акта односнога предмета, по реду, у коме их Председник износи на решавање. Тек иза тога, седница приступа оцени и расправи предмета.

Жалба интересованог лица и одлука, на коју се она односи, морају бити у целиги прочитане у сваком случају.

Члан 16.

Пре сваког даљег рада, а у свима случајевима, у којима је надлежност Управе наступила поводом изјављене жалбе интересованог лица, седница ће се претходно уверавати: је ли такса довољно плаћена, па према закону о таксама ако нађе, да такса није никако

или није довољно плаћена, неће ни улазити у оцену главне ствари, него ће наређивати шта треба према одредбама поменутог закона.

Због тога Пореска Одељења по службеној дужности пазиће, да предмете шаљу Пореској Управи, тек иза правилно наплаћене таксе, било да је ова везана за изјаву жалбе, било за појединачне прилоге, који се, по правилу, налазе у актима, као разни доказни подаци.

Члан 17.

Тек иза тога, седница ће ценити, је ли жалба благовремена. Неблаговремену жалбу одбациће и не улазећи у оцену главне ствари, па ће о томе известити решењем интересовано лице преко надлежног Пореског Одељења.

Пореска Одељења цениће по службеној дужности благовременост жалаба. У спроводном писму, којим шаљу акте Пореској Управи, у сваком случају, назначиће: је ли жалба благовремена, и ако није, зашто?

Члан 18.

Приликом разматрања казнено-дисциплинских и, у опште, иступних осуда, седница ће и питање о могућијој заста-

релости ценити као претходно. Застареле предмете враћаће седница Пореским Одељењима за њихову архиву, и не улазећи у оцену главне ствари. Да је предмет на тој основи свршен, Одељење ће саопштавати жалиоцима.

Тако ће се поступити и у осталим предметима, у којима би била истакнута застарелост као разлог за оцену и расправу ствари, па би се нашло, да застарелост, цењена по одредбама закона о порезу, и у ствари постоји.

Члан 19.

Кад се акти једнога предмета прочитају, седница ће ценити, је ли предмет довољно извиђен. Ако би она нашла, да извесни факти, који по закону могу имати карактер доказних података и на тој основи утицати на расправу ствари нису ни у опште извиђени, или нису извиђени довољно и у форми, која би им давала већу вероватност и одређеније утврдила њихову садржину, па било да те доказе предвиђа закон о порезу, грађанском поступку или други који закон, а могу у конкретном случају имати предметне везе са применом закона о порезу, — седница ће наређивати накнадни извиђај у границама и на начин,

које она сматра као потребне за конкретни случај.

У томе случају седница неће поништавати одлуку Одељења, него ће вратити Одељењу акте, па ће, пошто их поново од Одељења добије, приступити накнадној оцени и расправи ствари.

Члан 20.

Кад седница нађе, да је одлука Одељења на закону основана, она ће је одобрити својим решењем. Ако нађе, да одлука Одељења није правилна, а предмет би био довољно извиђен, седница ће је преиначити својим решењем. У том случају, она ће навести законске разлоге: зашто је, и у чему, одлука Одељења неправилна?

Члан 21.

Кад седница нађе, да је одлука Одељења, у начелу, законски исправна, али да употребљена мотивација или није потпuna или није правилно схваћена и примењена, седница ће, у своје решење, којим одлуку одобрава, унети о томе потребне напомене.

Члан 22.

Седница ће поништавати само оне одлуке Одељења, у којима није решава-

вано о свему, о чему је по закону требало решавати, па да се предмет сматра као расправљен; дакле, на случај, кад је пропуштени део одлуке саставни део главне ствари по закону о порезу, закону о таксама или закону о трошарини. Ако се изостали део решења односи на споредности, које се јављају само по водом поступка власти о главној ствари, а не као њен саставни део по закону, онда ће се одлука Одељења само преиначити, а неће се ништити (нпр. трошак за сведоке, накнада учињених трошкова око извиђаја и т.д.).

Према томе, одлука Одељења неће се ништити ни у случају, кад је оно пропустило само оцену већ прибраних, извесних доказних података, па ни онда, кад би важност тих података, по оцени Пореске Управе, била од значаја за друкчију расправу ствари. У том случају, Пореска Управа може одлуку Одељења преиначити, ако налази, да би томе требало да буде места по закону.

Члан 23.

Накнадни извиђај седница ће наређивати претписом. Она ће тада исцрпно побројати околности, на које се извиђај односи.

Члан 24.

Овако враћене предмете, Одељење ће узимати у поступак првенствено и као хитне, а по реду, у коме их је од Пореске Управе примило.

Члан 25.

У колико би били накнадним извиђајем констатовани нови доказни подаци, за које интересовано лице није знало, или би дотадањи доказни подаци, на основу којих је Одељење изрекло одлуку, били измењени, — Одељење ће редовно учињени накнадни извиђај саопштити на примедбу интересованом лицу, па предмете послати Пореској Управи на даљи рад.

Члан 26.

Одељење може тада проширити накнадни извиђај и на нове околности за које би оно само сазнало, па би, по његовој оцени, биле од значаја за оцену и расправу ствари.

Кад би Одељење сазнало за такве околности иза времена, кад је оно предмет расправило, оно ће и њих извидети, саопштити на примедбу интересованом лицу и, у случају изјављене жалбе, акте

накнадног извиђаја са осталим актима послати Пореској Управи на решење. Ако је предмет пре тога послат Пореској Управи, али није враћен Одељењу до времена, кад је за нове околности сазнало, — оно ће депешом о томе известити Пореску Управу, па одмах предузети, извршити извиђај и акте доставити Пореској Управи. Пореска Управа, у том случају, очекнуће са решавањем односног предмета и на акте накнадног извиђаја.

Члан 27.

Ако би Одељење сазнало за нове доказе од важности, тек пошто би му Пореска Управа вратила предмет као описан и расправљен, Одељење ће учинити извиђај, па на случај изјављене жалбе на решење, које је донео, по предлогу Пореске Управе, Министар Финансија, послаће се Државном Савету уз остале акте и акти накнаднога извиђаја.

А ако не било законскога повода, да се предмет шаље Државном Савету на оцену, Одељење ће са новим доказним подацима упознати Пореску Управу и од ње очекивати упута: да ли ће, и у ком смислу, приступити обнављању поступка.

Овако ће Одељење поступити у сваком случају, кад је за нове доказе сазнalo после извршне расправе једнога предмета.

У случају, да се нови докази не односе на исти предмет, који је извршном одлуком расправљен, Одељење ће поступати као са новом ствари, независно од ранијег, већ расправљеног предмета.

Члан 28.

У сваком случају, Одељење ће најдаље у року од једног месеца, од дана од кога је претпис Управин примило, извршити наређени извиђај и акте вратити Пореској Управи на решење.

Само у случајевима, кад је извиђај условљен многим пословима, или је у опште, према важности предмета и природи паређеног поступања, посао око извиђаја отежан и захтева више времена но дуги, мање важни и лакши за израду извиђаји, — Одељење ће увек, и то бар на пет дана пре истека горњега рока, тражити продужење рока, који, ни у ком случају, не сме бити дужи од једног месеца.

Члан 29.

Услуге других власти, које би биле потребне у цељи радње на накнадним изви-

ђајима, Одељење ће, кад за потребно нађе, моћи да захтева и телеграфским путем.

Члан 30.

У свима случајевима накнадно наређених извиђаја, Пореска Управа, кад јој се предмети врате, расправљаће их у првој седници, која наступа иза дана пријема акта.

Члан 31.

Свако своје решење, којим одлуку Пореског Одељења одобрава или препиначава, Пореска Управа достављаће Одељењу у два примерка, и то: једно за жалпоца, а друго за архиву Одељења.

Члан 32.

Одмах по пријему акта, Одељење ће предати на реверс интересованом лицу решење Пореске Управе, ако оно живи у границама месне надлежности Одељења, иначе преко надлежног Пореског Одељења или полицијске власти. Пореска Одељења, или полицијске власти, дужна су најдаље за пет дана по пријему, предају извршити и реверс вратити надлежном Пореском Одељењу.

Члан 33.

На реверсу исписиваће се словима дан, месец и година кад је предаја из-

вршена, а увек ће се означити и место, где је предаја учињена.

Ако би било неписмено лице, коме се решење има предати, или услед болести не би могло да се потпише, онда ће се предаја извршити пред два сведока, који ће се на реверсу потписати. Неписмено лице потписаће тада други, а оно ће само метнути крст поред имена и презимена. Службени орган, коме је предаја била поверена, потписаће се на реверсу и означити, да је предају он извршио.

Члан 34.

Кад лице, коме се одлука има саопштити или предати, није у месној надлежности дотичнога Пореског Одељења, па му се не зна ни место пребивања, саопштење или предаја извршиће се обзнатом односне одлуке, у краткоме изводу, преко службених новина. Обзнана штампаће се само један пут.

Члан 35.

Кад се интересовано лице не може да нађе у своме редовном стану, или у опште: кад неће или избегава да прими одлуку или њено саопштење, или је на путу дуже од петнаест дана, — онда ће

се дотична одлука прилепити на зграду, у којој је обиталиште тога лица.

Ово ће извршити надлежна општинска власт, а у присуству једнога члана општинскога суда, који ће на реверсу означити: дан, месец и годину, кад је предаја на овај начин и у његову присуству извршена.

Члан 36.

У случају члана 34. и 35. праће жалбе на одлуку која је предата, сем непосредно интересованог лица, имају и пунолетни чланови његове породице, и то: жена, и деца и браћа рођена.

Дан обзване у „Српским Новинама“ и дан, кад је одлука на зграду прилепљена, сматрају се као дани извршене предаје.

Члан 37.

Чим протекне једномесечни рок из чл. 37. закона о пословном реду у Државном Савету за изјаву жалбе на предато решење Управино, па интересовано лице не подноси пуноважног доказа, да је жалбу изјавило, нити је Одељење у опште за такву жалбу сазнalo, оно ће сматрати Управино решење као извршно.

Члан 38.

Против сваке одлуке Одељења може се изјавити жалба, преко Пореске Управе, Министру Финансија.

Члан 39.

Жалба се предаје Пореском Одељењу непосредно или преко поште, а оно је, са свима актима, особеним својим писмом и преписом одлуке на коју се жалба односи, шаље Пореској Управи.

Члан 40.

Истога дана, кад Одељење жалбу прими, дужно је да је заведе у деловодни протокол, пошто управник Одељења, на самој жалби, словима испише: дан, месец и годину пријема и то потпише. Подносиоцу, кад тражи, даће се бесплатно реверс, за доказ, да је жалбу предао.

Дан предате жалбе пошти на повратни рецепис, сматраће се као дан њена пријема у Одељењу. Одељење ће у сваком таквом случају назначити и потписом свога чиновника оверити, кога је дана, месеца и године и којој пошти предата жалба на повратни рецепис, а кога је дана примљена у надлештву.

Члан 41.

Кад би жалба, као неблаговремена, била одбачена, па би интересовано лице имало доказа, да је предата на време Одељењу, оно може, пре но што решење о одбачају постане извршно, да тражи од Пореске Управе, да питање о благовремености жалбе поново цени.

У том случају, интересовано лице обраћа се с потребним доказима непосредно Пореској Управи, па ће она ако нађе, да је благовременост жалбе доказана, тражити акте од Одељења и продужити даљи рад.

Члан 42.

Пореско Одељење расправљаће, као прва пореска државна власт, све предмете, који по закону о порезу, закону о таксама и закону о трошарини припадају надлежности државне финансијске власти, у колико тим законима надлежност Одељења за решавање није искључена.

Члан 43.

Све жалбе, које би се односиле на рад и одлуке Порескога Одбора, сматраће се као жалбе на одлуке Одељења.

Члан 44.

Своја решења и у опште одлуке, Пореска Одељења саопштаваће на потпис, а неће их издавати у препису интересованим лицима.

Дан, месец и година саопштења означаваће се увек словима, непосредно иза текста одлуке и оверавати потписом односног чиновника, који је саопштење извршио.

У препису, Одељење ће давати своје одлуке само иза положене, прописне таксе. Али издавање ових одлука у препису, није од утицаја на рачунање рока за изјаву жалбе, јер се тај рок има рачунати од дана, од кад је Одељење своју одлуку саопштило интересованом лицу.

Члан 45.

У случају, кад Пореско Одељење није надлежно, по закону, да улази у расправу предмета, оно ће прикупити све податке, који су потребни за решење ствари, па акте са својим мишљењем послати Пореској Управи на даљи рад.

Овако ће поступати и онда, кад му Пореска Управа такве предмете пошаље на општи надлежан поступак.

Члан 46.

Интересовано лице своје представке предаваће непосредно Пореским Одељењима, а она ће потом поступити по одредбама овога пословника.

У колико би Пореска Управа и поред тога добивала такве представке непосредно, она ће их слати Одељењу.

Члан 47.

У свима случајевима траженога повраћаја новаца, Одељење ће извидети: је ли новац, и у колико, унесен у државну касу, па ће о томе тражити извештаје и од Главне, Односно Месне Конроле.

Кад год би Одељење налазило и својим решењем признавало интересованом лицу право на повраћај новаца, оно ће пре саопштавања решења, послати предмет Пореској Управи на ревизију и одобрење.

Решење Пореског Одељења, у колико би се њиме признавало некоме лицу право на повраћај новаца, нема вредности, нити се сме извршити, докле га не одобри Пореска Управа.

Члан 48.

Све одлуке Пореског Одељења, којима би се неко ослобођавао једнога

или више разрезаних му пореских облика, Одељење ће слати по службеној дужности на одобрење Пореској Управи. Док не добију Управиног одобрења, таква решења не вреде и не могу се извршити.

Члан 49.

Одлуке Пореске Управе израђују се у концепту, који потписују сви чланови седнице, а премапотписује деловођа. Овај концепат, пошто се препиши у потребан број примерака, чува се у архиви надлештва.

Члан 50.

Олуке из надлештва излазе у препису под потписом Министра, а спроводна писма под подписом Председника, или, ако он није у седници учествовао, под потписом онога, који га је заступао и према-потписом чиновника, који је у односној седници био деловођа.

Све одлуке у препису имају још и печат надлештва.

Осталу припремну и у опште административну преписку, која се не јавља као резултат седничне одлуке, потписује сам Председник.

Члан 51.

Председник може поједине предмете, пре него се изнесу пред седницу, дати на расматрање и реферисање шефовима појединих Управиних одсека, но и тада, мора се предмет расправити само иза претреса у седници.

Члан 52.

Секретар ће се старати, да се решени предмети брзо израђују и у концепту и у препису и уредно, где треба, шаљу.

Члан 53.

Свака седнична одлука донесена је пуноважно, кад је за њу гласала већина.

Члан 54.

На сва питања, која Председник буде ставио и која се имају решити, дужан је сваки члан дати своје мнење, а потом и гласати. Прикупљање гласова почиње од најмлађег члана по рангу, тако да последњи гласа Председник.

Члан 55.

Онај члан седнице, који се са већином не би сложио у решењу ствари, може одвојити своје мнење; али је и

тада, као и у сваком случају, дужан одлуку потписати.

Ако би било више од једног одвојеног мнења, онда, да би се створила законита већина, онај чије је мнење најближе председниковом, прилази мишљењу овога. У том случају, он ће у завршни део текста својег одвојеног мнења унети нарочиту напомену о томе: да је гласао за решење и потписао га у смислу овог члана пословника.

Члан 56.

У колико су за расправу појединих предмета употребљени, или се у опште налазе у актима, они доказни облици, које не предвиђа закон о порезу, али их предвиђа други који специјални закон, па тај закон садржи о оцени таквих доказа нарочита правила, пореска државна власт обазираће се на та правила, у колико је год то могућно према природи појединих доказа и према границима, до којих може ићи такав начин поступања према праћој надлежности пореске власти.

Члан 57.

Оно што би по грађанској поступку као потпун доказ вредело за судску власт,

вредиће и за државну пореску власт о ономе, о чему гласи непосредна садржина таквог доказног срества.

У колико је за оцену важности појединих доказних срестава остављено слободна кретања судији, пореска државна власт цениће такве доказе и даваће им важности по своме нахођењу и увиђавности.

Првенствену доказну вредност имаће и код пореске власти они писмени подаци, који би у смислу грађанскога поступка били пуноважни, у колико то не би било противно закону о порезу, закону о таксама и закону о трошарини.

Члан 58.

У колико је неко лице законски позвано, да за односе, за које интересује пореску власт, треба да има писмених доказних исправа, па на тој основи да тврди и извесна стања, о којима ће пореска власт одлучивати, па оно таквих доказа нема, — пореска власт може се користити за оцену тих истих стања свима другчим подацима, које она сматра за потребно набавити и на основу њих извести расправу предмета.

Ово нарочито вреди за радњу пореског одбора, коме је чл. 84. закона о

непосредном порезу зајемчено, да се у оцени доказа креће слободно и да у оскудици исправних и потпуних доказа може радити по својој савести и увиђавности.

Члан 59.

Одељење ће, уз главну ствар, прављати увек и питања о накнади могућних учињених трошкова око извиђаја, а нарочито, дангубу за сведоке, вештаке и т. д.

Члан 60.

Одељење ће моћи да заклиње сведоке, и то по формули из §. 234 грађ. судскога поступка, па ће то редовно и чинити у свима важнијим случајевима.

Интересовано лице дужно је за сведоке, на које се позива, положити трошак и дангубу Одељењу у мери, коју Одељење одреди. Без тога услова, Одељење неће сведоке позивати, али их интересовано лице може само привести.

Члан 61.

У случају, који предвиђа §. 233. грађ. судског поступка, Одељење неће примати сведоке као доказ нити ће их слушавати.

Члан 62.

Одељење ће, по потреби, наређивати интересованоме лицу и отварајућу заклетву из §. 302 грађ. судскога поступка, кад би се по његовој оцени, и на тај начин требало помоћи, да би се сазнало праће материјално стање извесног лица, а нарочито у случају примене чл. 84. закона о порезу, у случају поступања због прикривања капитала и т. д.

Том приликом, Одељење ће увек скретати пажњу интересованог лица на могућне последице кривоклетства.

Кад интересовано лице не би пристало положити отварајућу заклетву, Одељење ће то протоколарно констатовати и позвати исто лице да се потпише. На случај, да се не хтедне потписати, управник Одељења овериће протокол и без његовог потписа; али у том случају потписаће се и деловоћа и назначити, како се односно лице није хтело потписати, ма да је на то било понуђено. У том случају, у колико би било и других доказних података, употребиће се против истога лица као доказ и тај протокол.

Члан 63.

У случају, да се сведок не хтедне заклети, Одељење ће унети о томе по-

требне напомене у протокол сведокова испита. При оцени ствари, такве сведоцбе неће ни узимати у обзир, нити ће оне моћи имати ма какве доказне вредности.

Одељење ће увек назначити: јесу ли, и који, сведоци заклети.

Члан 64.

Кад се Одељење увери, да је казивање појединих сведока очевидно лажно, оно их неће ни заклињати. Пошто их саслуша, Одељење ће такве сведоке упућивати полицијској власти, те да их ова узме на одговор за кривицу обмањивања власти, због чега ће јој слати уједно и оверени препис њихових саслушања на употребу.

Члан 65.

Одлуке Пореске Управе пуноважне су тек пошто их одобри Министар Финансија. Због тога, сваки концепат седничне одлуке преписиваће се и предавати даљој изради само иза датог Министровог одобрења.

Члан 66.

И остали послови, који припадају надлежности Пореске Управе, а које она

ради било као прва истанца поводом представака појединих интересованих лица, било по наређењу Министра Финансија, или по својој иницијативи, расправљају се у седницама колегијалним саветовањем и одлучивањем.

Ово нарочито вреди за израду законских пројекта и општих службених упута, које би требало дати Одељењима у цељи исправне примене закона о порезу, закона о таксама и закона о трошарини.

Члан 67.

Пореска Управа дужна је да води нарочиту књигу о важнијим, начелним одлукама, а првенствено оним одлукама, којима се пракси пореске државне власти даје одређенија садржина и укљањају примећена разнолика схватања закона. Такве одлуке, Пореска Управа, под потписом Министра Финансија, расписиваће Одељењима на знање и управљање.

Члан 68.

У колико би Пореска Управа својом праксом констатовала законских разноликости, празнина и недоследности, она ће нарочитим примедбама уносити о томе

у општу књигу потребна означења, па и на тој основи стално припремати материјал за важније измене и допуне, које би биле потребне пореском законодавству.

Пореска Управа, преко свога Председника, благовремено упознаваће Министра Финансија са подацима, који би у смислу прве алинеје овога члана правдали потребу хитнијих, а важних законодавних радова, како би се Министар о томе, на време, лично обавестио и размислио

Члан 69.

Председник Пореске Управе може од времена на време, сазивати седнице за претрес било важнијих начелних питања, која интересују непосредно праксу, било да у њима дискутује о садањем стању порескога законодавства и меморама, које би највише доприносиле његовом даљем развоју и напретку службе, која је позвана, да то законодавство примењује.

Сваки закључак у пословима ове врсте седница исписује у књигу начелних одлука, у облику општих и кратких напомена.

Члан 70.

Кад нађе да особита важност и поверљивост предмета захтева, Пореска Управа може позвати поједине пореске чиновнике и на лична обавештења.

Члан 71.

Кад Пореска Управа, расматрајући радњу поједињих порезника, добије разлога веровати, да је известан порески чиновник у служби немаран или да је за њу неупотребљив, било у опште, било с обзиром на место у коме је, а нарочито кад осумњичи употребљивост једнога чиновника у облику његова несавесна рада, па би томе логички ишли у прилог службене одлуке односног чиновника, — Пореска Управа чиниће потребне мотивисане представке Министру Финансија, за примену његове дисциплинске власти, па и предлога за отпуст или пензионисање, где би се могле такве мере правдати као по службу највише корисне.

Члан 72.

Кад год примети неисправност у раду пореских чиновника, Пореска Управа, у облику потребних нагласака, саопштаваће Одељењима смисао тих неисправ-

ности и упућивати чиновнике на зако-
нито вршење службе и на последице,
које могу наступити по чл. 17. овога
пословника.

Члан 73.

Пореска Управа, преко свога Пред-
седника, чиниће нарочите мотивисане
представке Министру Финансија за уна-
пређење поједињих порезника, кад се
из њихове несумњиво савесне, одличне
и предане службе, — а нарочито поводом
каквог важнијег и тежег службеног слу-
чаја, — увери, да би таквом признању
и одликовању требало да буде места.

У колико би Министар усвојио такав
предлог, расписаће се свима Пореским
Одељењима на саопштење. Нарочитим
актом саопштиће се такво признање и
одликовање чиновнику, на кога се то
односи.

Члан 74.

Пореска Управа и Пореска Одељења
действују и у радне и у празничне дане,
но у ове последње само пре подне.

Члан 75.

Кад овај пословник имадне важности,
сви нерасправљени предмети, који се за-

текну код Управе, а по овом послов-
нику припадају надлежности Одељења,
па их она нису расправила, — испо-
слаће се надлежним Одељењима по спи-
ску, те да их по правилима овога по-
словника узму у поступак и оцену.

Члан 76.

Свако Одељење водиће списак пред-
мета, које има на раду у току једне го-
дине. У списак уводиће се предмети
редом по времену, кад су код Одељења
примани. Из списка треба да се јасно
види, кад је одељење добило предмет
на рад, кад га је оно расправило, је ли
слат, и кад, на решење Пореској Управи
и, да ли је тамо решен и како? — На
крају свакога месеца, Одељење ће слати
извештај Пореској Управи колико је
предмета за протекли месец имало на
раду, колико их је за тај месец расправ-
љено, а колико је још остало нерасправ-
љених за идући месец?

На сваком предмету, поред нумере
деловоднога протокола, треба да се на-
лази и нумера, под којим је у списку
заведен.

Члан 77.

Кад примети очевидне погрешке пи-
сања у решењима Пореске Управе, Оде-

љење ће враћати акта Пореској Управи на исправку решења.

Члан 78.

Наређујем Пореској Управи и Пореским Одељењима, да се у свему по овоме пословнику управљају, чим се у »Српским Новинама« обзнати.

Члан 79.

Од овога пословника, да се достави свима Пореским Одељењима по један примерак на употребу.

Пр.Бр. 2822.

3. фебруара 1899. год.
у Београду

Министар финансија,

Вук. Ј. Петровић с. р.

Ген. бр.

38600